10563

அணியிலக்கணம்

464
விராக
SL/PR

திருத்தணிகை

விசாகப்பெருமாளையர் அவர்கள்

இயற்றிய

அணியிலக்கணம்

வர் சிவங் கருணாலய பாண்டிய

இரத்மலானை,

ஈழகேசரி அதிபர்

திரு. நா. பொன்னையா அவர்களால்

வெளியிடப்பட்டது.

PRINTED AT
THE THIRUMAKAL PRESS
CHUNNAKAM

பதிப்புரை

"அணியிலக்கணம்" என்னும் இந்நூல், முதன் முதல் நன்னூற்காண்டிகையுரை இயற்றி வெளியிட்டவரும் வித்துவானும் ஆகிய திருத்தணிகை - விசாகப்பெருமாளையர் அவர்கள் இயற்றிய பாலபோத இலக்கணத்தி லுள்ள அணியிலக்கணப்பகுதியாகும்.

சென்ற ஒருநூறு ஆண்டுகளாக விசாகப்பெருமாளையர் அவர்கள் இயற்றிய யாப்பிலக்கணமும் அணியிலக்கணமும், தமிழ்மாணுக்கராற் பெரிதும் உபயோகிக்கப் பட்டு வருகின்றன.

எம்மால் வெளியிடப்பட்ட யாப்பிலக்கணத்தைக் கண்ணுற்ற ஆசிரியர் பலர் அணியிலக்கணத்தையும் வெளியிடுமாறு வேண்டியதன் பயனுக இந்த அணியிலக்கணம் திருத்தமான முறையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

"திருமகள் நிலையம்"
மயிலிட்டி தெற்கு
பிரமாதி – சித்திரை

நா. பொன்னையா

நூலாசிரியர் வரலாறு

இந்நூலாசிரியர் விசாகப்பெருமாளைய ரவர்கள், சென்னைமாநகரத்துக்குப் பக்கத்தேயுள்ள திருத்தணிகையில், கந்தப்பையரவர்களின் சிரேட்ட புத்திரராக, 19-ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிற் பிறந்தார்.

தந்தையா ரவர்களிடம் கல்வி கற்றுச் சிறந்த வித்துவானாக விளங்கினார். இவருடன் பிறந்தவராகிய சரவணப்பெருமாளையரவர்களும் சிறந்த வித்துவானவர்.

விசாகப்பெருமாளையரவர்கள் நன்னூல், திருக்குறள், நைடதம், பிரபுலிங்கலீலை முதலிய நூல்கட்கெல்லாஞ் சிறந்த உரை யெழுதியுள்ளார்கள்.

இலக்கணங் கற்கும் மாணாக்கர்களின் இடர்ப்பாடொழிதற்பொருட்டுப் பஞ்ச லக்கணங்களையுந் தெளிவுபட விளக்கி "இலக்கணச்சுருக்க வினாவிடை" என்னும் நூலொன்றைச் செய்தார்கள். இங்கு பதிக்கப்பட்ட "அணியிலக்கணம்" இவ்விலக்கணச் சுருக்க வினாவிடையுள், அணியைப்பற்றிய பகுதியேயாம். பாலபோத விலக்கணம் என்னும் பிறிதோரிலக்கண நூலையும் இவர்கள் இயற்றியுள்ளார்கள்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

அணியிலக்கணம்

அணியென்பது செய்யுட்கு அழகுசெய்து நிற்பதாம்.

அவ்வணி பொருளணியுஞ் சொல்லணியு மென இருவகைப்படும். இவ்விரண்டினும் பொருளணியே சிறப்புடைத்தாம்.

பொருளணி

அப் பொருளணி உவமையணி முதல் ஏதுவணி இறுதியாக நூறும். அவற்றிற்கு முறையே பெயரும் விதியும் உதாரணமும் வருமாறு:—

க. உவமையணி

அஃதாவது, இரண்டு பொருள்களுக்கு ஒப்புமையை விளங்கச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் உபமாலங்கார மென்பர். இவ்வணி விரியுவமையுந் தொகையுவமையு மென இரு வகைப்படும்.

(1) விரியுவமை

உபமானமும் உபமேயமும் பொதுத்தன்மையும் உவமையுருபும் ஆகிய நான்கும் விரிந்து வருவதாம்.

உ - ம் : "பால்போலு மின்சொற் பவளம்போற் செந்துவர்வாய்ச்
சேல்போற் பிறழுந் திருநெடுங்கண்—மேலாம்
புயல்போற் கொடைக்கைப் புனனாடன் கொல்லி
அயல்போலும் வாழ்வ தவர்."

இதில், பால்போலும் இன்சொல் என்புழி, பால் - உபமானம், சொல் - உபமேயம், இனிமை - பொதுத் தன்மை, போலும் - உவமையுருபு.

(2) தொகையுவமை

அஃது உபமேயம் ஒழிந்த மூன்றனுள் ஒன்றும் பலவுந் தொகுதலா லாகிய எழுமாம். அவை உருபுத்தொகை, பொதுத்தன்மைத்தொகை, பொதுத்தன்மை யுருபுத் தொகை, உபமானத்தொகை, உருபுபமானத்தொகை, பொதுத்தன்மை யுபமானத்தொகை, பொதுத்தன்மை யுருபுபமானத்தொகை எனப் பெயர்பெறுமென் றறிக.

உ - ம் : "புயற்கருங் குழலாள் காந்தட்
போதினை நிகர்க்குங் கையாள்
கயற்கணாள் முகத்திற் கொப்பாங்
காந்திகொள் பொருளுண் டோவாய்
நயச்சிவப் புளதொன் றில்லை
நாசிபோல் வதுமற் றாகும்
குயிற்கிள வியினாள் பாவை
குணத்தையார் குறிக்க வல்லார்?"

இதில் அவ்வேழும் முறையே காண்க.

[முறை :
புயற்கருங்குழலாள்.
காந்தட்போதினை நிகர்க்குங் கையாள்.

கயற்கணாள்.
முகத்திற் கொப்பாங் காந்திகொள் பொருளுண்டோ ?
வாய்நயச்சிவப்புளதொன்றில்லை.
நாசிபோல்வதும் அற்றாகும்.
குயிற்கிளவியினாள்.]

காந்திகொள் பொருளுண்டோ என்புழி, பொருள் உலகத்தில் உளதாகவும் இல்லையென்லால் உபமானத் தொகையாயிற்று. குயிற்கிளவியினாள் என்புழி, குயிலினது இசைபோலும் மதுரமாகிய கிளவியினாள் என விரித்துரைக்க வேண்டுதலால், குயிலினது இசை உபமானமாம்.

வடநூலார் : பொதுத்தன்மையைச் சாதாரண தருமமென்றும், உவமையுருபை உபமாவாசகமென்றும், ஒப்புமையைச் சாம்யமென்றும் சாதுர்சியமென்றுங் கூறுவர்.

"போலப் புரைய ஒப்ப உறழ
மானக் கடுப்ப இயைய ஏய்ப்ப
நேர நிகர அன்ன இன்ன
என்பவும் பிறவும் உவமத் துருபே."

உ. இயைபின்மையணி

அஃதாவது ஒரு வாக்கியத்துள் ஒரு பொருளையே உபமானமாகவும் உபமேயமாகவுஞ் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் அநந்வயாலங்கார மென்பர்; தண்டியாசிரியர் பொதுநீங்குவமை யென்பர்.

உ - ம் : "தேனே யனையமொழிச் சேயிழையாள் செவ்வியினாற்
றானே யுவமை தனக்கு."

இதில், இப் பொருளுக்கு ஒப்பு இரண்டாவது ஒன்றில்லை யென்பது கருத்து.

௩. புகழ்பொருளுவமையணி

அஃதாவது இரண்டு வாக்கியங்களுள் முன்னதில் உபமானமாகச் சொல்லப்பட்டதைப் பின்னதில் உபமேயமாக்கியும், உபமேயமாகச் சொல்லப்பட்டதை உபமானமாக்கியுஞ் சொல்லுதல். இதனை வடநூலார் உபமேயோபமாலங்கார மென்பர்; தண்டியாசிரியர் இதரவிதர மென்பர்.

உ-ம்: "நின்புடை யறநிகர்த் தோங்கு நீள்பொருள்
இன்புடைப் பொருணிகர்த் தோங்கு மெய்தறந்
தன்புடைக் கடலுடைத் தரணி யோர்க்கெலாம்
அன்புடை முறைசிறந் தளிக்கு மண்ணலே."

என வரும். அன்றியும்,

"களிக்குங் கயல்போலு நின்கணின் கண்போல்
களிக்குங் கயலுங் கனிவாய்த்—தளிர்க்கொடியே
தாமரை போன்மலரு நின்முக நின்முகம்போல்
தாமரையுஞ் செவ்வி தரும்."

எனத் தொன்றுதொட்டு வரும் உபமானோபமேயங்களை அவ்வாறு சொல்வதும் அது. இதன் கருத்து மூன்றாவது ஒப்பது ஒன்று இன்று என்பதாம்.

உபமேயம் - வர்ணியமென்றும், புகழ்பொருளென்றும், புனைவுளியென்றும்; **உபமானம்** - அவர்ணியமென்றும், அல்பொருளென்றும், புனைவிலியென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

௪. எதிர்நிலையணி

அஃதாவது, உபமானத்திற்குக் குறைவுதோன்றச் சொல்லுதலாம். இஃது உவமையணிக்கு எதிரியதாய் நிற்ற

லின் அப்பெயர்த்து. இதனை வடநூலார் பிரதீபாலங்கார மென்பர். இவ்வணி ஐந்து வகைப்படும்.

(1) உலகத்தில் உபமானமாய்ப் பிரசித்தமாக வழங்குகின்ற பொருளை உபமேயமாக்கிச் சொல்லுதல்.

உ-ம்: "அதிர்கடல்சூழ் வையத் தணங்குமுகம் போல
மதியஞ் செயுமே மகிழ்."

(2) அவர்ணியத்தை உபமேயமாகக் காட்டி வர்ணியத்தை இகழ்தல்.

உ-ம்:

"பொன்செருக்கை மாற்றுமெழிற் பூவை திருமுகமே
உன்செருக்குப் போது மொழிகவினிக்—கொன்செருக்கு
மிக்கமக ரக்கடற்பூ மிக்கண் மகிழ்செயலால்
ஒக்கு மதியு முனை."

(3) வர்ணியத்தை உபமேயமாகக் காட்டி அவர்ணியத்தை இகழ்தல்.

உ-ம்:

"ஆற்ற லுறுகொலையி லாரெனக்கொப் பென்றந்தோ
கூற்றவநீ வீண்செருக்குக் கொள்கின்றாய்-சாற்றுவல்கேள்
வெண்டிரைசூழ் ஞால மிசையுனக்கொப் பாகவே
ஒண்டொடிதன் நீள்விழியு முண்டு."

(4) வர்ணியத்தோடு அவர்ணியத்திற்கு ஒப்புமை இன்றென்னச் சொல்லுதல்.

உ-ம்: "இறைவி மதுரமொழிக் கின்னமுதொப் பாமென்
றறைவ தபவாத மாம்."

(5) உபமானத்தை வீணென்று சொல்லுதல்.

உ-ம் : "செங்கயற்க ணுயுன் றிருமுகத்தைப் பார்ப்பவர்க்குப்
பங்கயத்தா லுண்டோ பயன்."

ரு. உருவகவணி

அஃதாவது, உபமேயத்தில் உபமானத்தை ஒற்றுமையினாலாவது அதன் செய்கையினாலாவது ஆரோபித்தலாம். இதனை வடநூலார் ரூபகாலங்கார மென்பர். ஆரோபமாவது உபமான உபமேயங்களின் அபேத வுணர்ச்சி. இவ்வணி ஒற்றுமை யுருவகம், அதன் செய்கை யுருவகம் என இருவகைப்படும். இவற்றை வடநூலார் அபேதரூபக மென்றும், தாத்ரூப்யரூபக மென்றுங் கூறுவர். அவ்விரண்டும் மிகை, குறை, அவையின்மை என்பவைகளான் மும்மூன்றும்.

(1) மிகையோற்றுமை யுருவகம்

உ-ம் : "உயர்புகழ்நங் கோனு முருவுடைய மாரன்
நயவுழகை நாடுமென் கண்."

இதில், மாரனுக்கு உருவம் மிகையாகச் சொல்லப்பட்டது.

(2) குறையோற்றுமை யுருவகம்

உ-ம் : "எல்லாரு மேத்துபுக ழேந்தலிவ னெற்றிவிழி
இல்லாத சங்கரனே யாம்."

இதில், சங்கரற்கு நெற்றிக்கண் குறைவாகச் சொல்லப்பட்டது.

(3) அவையிலோற்றுமை யுருவகம்

உ-ம் : "பவக்கடல் கடந்து முத்தியங் கரையிற்
படர்பவர் திசைப்பற நோக்கித்
தவக்கல னடத்த வளர்ந்தெழுஞ் சோண
சைலனே கயிலைநா யகனே."

இதில், கடல்முதலியவை மிகைகுறைவின்றிச் சமனாகச் சொல்லப்பட்டன.

(4) மிகையதன்செய்கை யுருவகம்

உ-ம் : "மங்கை வதன மதியங் களங்கமுடைத்
திங்களைமிக் கெள்ளல் செயும்."

இதில், முகமதிக்குக் களங்க மில்லாமை அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஈண்டு முகமதி யென்பதற்குச் சந்திரனது செய்கையையுடைய முகமெனப் பொருள் கொள்க.

(5) குறையதன்செய்கை யுருவகம்

உ-ம் : "பொருதிரைசேர் தண்பாற் புணரிபிற வாவே
றொருதிருவிம் மாதென் றுணர்."

இதில், இத் திருவுக்குப் பாற்கடலிற் பிறத்தல் குறைவாகச் சொல்லப்பட்டது.

(6) அவையிலதன்செய்கை யுருவகம்

உ-ம் : "இம்மான் முகமதியே யின்பு செயுமதனுல்
அம்மா மதிப்பயனென் னும்."

இதில், முகமதிக்கு மிகையுங் குறையுஞ் சொல்லாமற் சமஞ்செய்தது காண்க.

௬. திரிபணி

அஃதாவது, உபமானப்பொருளானது அப்பொழுது நிகழ்கின்ற செய்கையிற் பயன்படுதற்பொருட்டு உபமேயத்தின் உருவத்தைக்கொண்டு பரிணமித்தலாம். இதனை வடநூலார் பரிணாமாலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : "செய்ய வடிக்கமலத் தாலத் திருத்திழையாள்
பைய நடந்து பசும்பொழிலுற்—றுய்ய
அலர்கட் குவளையினு னேக்கியகத் தன்பிற்
சிலசொற் றனளே தெரிந்து."

இதில், கமலமுங் குவளையுமாகிய உபமானப் பொருள்கள் நடத்தலு நோக்கலுமாகிய செய்கையி லுபயோகித்தற்கு உபமேய ரூபத்தைக் கொண்டு திரிந்தன. "அடியுருக்கொண்டு திரிந்த கமலமெனவும், கண்ணுருக்கொண்டு திரிந்த குவளை யெனவும் விரித்துரைத்துக்கொள்க.

௭. பலபடப் புனைவணி

இதனை வடநூலார் உல்லேகாலங்கார மென்பர். இவ்வணி இருவகைப்படும்.

(1) ஒரு பொருளிற் பலரும் பல தருமங்களினாலே பல பொருள்களை யாரோபித்தல்.

உ - ம் :

"ஆரணங் காணென்ப ரந்தணர் யோகிய ராகமத்தின்
காரணங் காணென்பர் காமுகர் காமநன் னூலதென்பர்
ஏரணங் காணென்ப ரெண்ண ரெழுத்தென்ப ரின்புலவோர்
சீரணங் காயசிற் றம்பலக் கோவையைச் செப்பிடினே."

என வரும்.

(2) ஒருவரே ஒருபொருளில் விஷய பேதங்களாற் பல பொருளை யாரோபித்தல்.

உ - ம் : "செல்வமதிற் றனதன் செப்புகொடை யிற்கன்னன்
கல்விதனிற் சேடனிவன் காண்."

என வரும்.

"தருமன் றண்ணளி யாற்றன தீகையால்
வருணன் கூற்றுயிர் மாற்றலின் வாமனே
அருமை யாலழ கிற்கணை யைந்துடைத்
திரும கன்றிரு மாநில மன்னனே."

இதுவும் அது.

௮. நினைப்பணி

அஃதாவது, ஒரு பொருளைக் கண்டு ஒப்புமையினாலே மற்றொரு பொருளை நினைத்தலாம். இதனை வடநூலார் ஸ்மிருதி மதாலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : "காதலுறு கஞ்சமலர் கண்ட வெனதுமனங்
கோதைமுகந் தன்னைநினைக் கும்."

௯. மயக்கவணி

அஃதாவது, ஒப்புமையினாலே ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளாக அறிதலாம். இதனை வடநூலார் பிராந்திமதாலங்கார மென்பர். பிராந்தியாவது அது ஆகாததை அதுவென அறிதல்.

உ - ம் :

"மழைக்கண் மங்கையர் பயிறா மரகத மணியின்
இழைத்த செய்குன்றின் பைங்கதிர் பொன்னிலத் தெய்தத்

குழைத்த பைந்தரு நீழலிற் குழவுமா னினங்கள்
தழைத்த புல்லென விரைவொடு தனித்தனி கறிக்கும்."

இதில் மரகதமணிக்கதிரைப் புல்லென அறிந்தது.

௧௦. ஐயவணி

அஃதாவது ஒப்புமையினாலே ஒருபொருளைக் கண்டு இதுவோ அதுவோ வெனச் சந்தேகித்தலாம். இதனை வடநூலார் **சந்தேகாலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்: "தாதளவி வண்டு தடுமாறுந் தாமரைகொல்
மாதர் விழியுலவும் வாண்முகங்கொல் — யாதென்
றிருபாற் கவர்வுற் றிடையூச லாடி
ஒருபாற் படாதென் னுளம்."

என வரும்.

௧௧. ஒழிப்பணி

அஃதாவது, ஒருதருமத்தை யாரோபித்தற் பொருட்டு ஒரு தருமத்தை மறுத்தலாம். இதனை வடநூலார் **அபநுதியலங்கார** மென்பர். இவ்வணி அறுவகைப்படும்.

(1) வெற்றொழிப்பு

அஃதாவது, உபமான தருமத்தை யாரோபித்தற்கு உபமேய தருமத்தை யொழித்தலாம்.

உ-ம்: "மதியன் றிதுபுகலின் வானதியிற் றோன்றும்
புதியதொரு வெண்கமலப் பூ."

(2) காரணவொழிப்பு

அஃதாவது, மேற் சொல்லப்பட்ட ஒழிப்பே காரணத்தோடு கூடி வருதலாம்.

உ-ம்: "பொங்கு வெம்மை பொழிதலி னாலிது
திங்க ளன்று தினகரன் தானன்று
கங்கு லாதலி னாற்கட னின்றெழீஇத்
தங்கு றும்வட வைத்தழ லாகுமே."

(3) வேறுபாட்டொழிப்பு

அஃதாவது, வர்ணியத்தி லாரோபித்தற்பொருட்டு மற்றொரு பொருளின் தருமத்தை யொழித்தல்.

உ-ம்: "தெரியு மிதுதிங்க ளன்று செழும்பூண்
அரிவைமுக மேதிங்க ளாம்."

இதில், திங்களின் தருமம் அதனிடத்து ஒழிக்கப் பட்டு வர்ணியமாகிய முகத்தில் ஆரோபிக்கப்பட்டது.

(4) மயக்கவொழிப்பு

அஃதாவது, ஒருபொருளை மற்றொருபொருளென்று கொள்ளும் பிராந்தியை உண்மை கூறி யொழித்தல்.

உ-ம்: "மனக்கினிய தோழி மடந்தைமுக நோக்கி
உனக்குடலி னின்றியெழு வெப்பம் — தனக்குச்
சுரநோயோ காரணநீ சொல்லெனவ தன்று
பொருமார னென்றனளப் பொன்."

இதில், மன்மதாவத்தையி லுண்டாகிய சுரப்பிராந்தி மாரனென்று கூறி யொழிக்கப்பட்டது.

(5) வல்லோரொழிப்பு

அஃதாவது, பிறர் ஐயமுற்று வினவிய தஞ்சொல்லின் உண்மைப்பொருளை வல்லோர் அச் சொல்லுக்கு மற்றொரு தாற்பரியத்தைக் கற்பித்து மறுத்தல்.

உ-ம்: "இலங்கயிற்க ணளிகுலைக் கென்காலைப் பற்றிப்
புலம்பியதுண் டென்று புகல—விலங்கியயல்
நின்றுவரு மற்றொருத்தி நின்கணவ னேயென்ன
அன்றுசிலம் பென்றா ளவள்."

(6) வஞ்சகவொழிப்பு

அஃதாவது, வஞ்சனை, கபடம், பெயர் முதலிய சொற்களால் வர்ணியத்தினது தருமத்தை மறுத்தல்.

உ-ம்:
"இம்மடந்தை கட்கடைநோக் கென்னும் பெயரினைக்கொண்
டம்மதவேள் வாளி யடும்."

கஉ. தற்குறிப்பணி

அஃதாவது, ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளினது தரும சம்பந்தத்தினாலே இஃது அஃதன்று என்று தெரிந்திருந்தும் அப் பொருளாக அத்தியவசயித்தலாம். இதனை வடநூலார் **உத்ப்ரேக்ஷாலங்கார** மென்பர். அத்தியவசாயமாவது, ஒரு பொருளில் மற்றொரு பொருளின் அபேதத்தை ஐயத்துட னறிதல். அத்தியவசாயம், சம்பாவனை, தற்குறிப்பு, உத்ப்ரேக்ஷை என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். ஒருபொருளெனப்பட்டதை விஷயமெனவும், புலமெனவும்; மற்றொரு பொருளெனப் பட்டதை விஷயியெனவும், புலங்கொளியெனவுஞ் சொல்லுவர். போல, நினைக்கின்றேன், நிச்சயம், உண்மை, துணிபு முதலிய சொற்கள் அதற்கு உருபுகளாய் விரிந்தேனுந் தொக்கேனும் வரும்.

இவ்வணி பொருட்டற்குறிப்பு, ஏதுத்தற்குறிப்பு, பயன்றற்குறிப்பு என மூவகைப்படும். இவற்றை

முறையே வடநூலார் வஸ்தூத்ப்ரேக்ஷை – ஹேதூத்ப்ரேக்ஷை – பலோத்ப்ரேக்ஷை என்பர். இவற்றுள் விஷயம் விரிந்துநிற்றலுந் தொக்கு வருதலுமாகிய இரண்டானும் பொருட்டற்குறிப்பு இரண்டாம். ஒழிந்த இரண்டும் விஷயமுளதாதலும் இலதாதலுமாகிய இரண்டானும் இவ்விரண்டாம்.

(1) விரிபுலப்பொருட்டற்குறிப்பு

உ-ம்: "நேமிப் பெடைத்திரளி னெஞ்சங் களிற்றோன்றும்
காமத் தழலிற் கதித்தோங்கு—தூமத்தின்
கூட்ட மெனவே குறிக்கின்றேன் மேதினிமேல்
நாட்ட மறையிருளை நான்."

இதில், இரவின்கண் எங்கும் வியாபித்த இருளில் கருமை கண்மறைத்தன் முதலிய தரும சம்பந்தத்தினாலப்போது தத்தஞ் சேவலைப் பிரிவுற்றுப் பலவிடங்களிலுமிருக்கின்ற சக்கிரவாகப் பேடைகளின் உள்ளத்து எரிந்தெழுதற்கு மூளுகின்ற காமத்தீயிற் றோன்றும் புகைக்கூட்டமாகிய பொருளின் அபேதம் அத்தியவசயிக்கப்பட்டது. இருளாகிய விஷயம் விரிந்துநின்றது. புகைக்கூட்டம் விஷயி.

இவள் முகத்தைச் சந்திரனென்று நினைக்கின்றேன் என்பதும் அது.

(2). தொகுபுலப்பொருட்டற்குறிப்பு

உ-ம்: "காரிரு ளங்கங் களைப்பூசுதல்போலும்
பேருலகந் தன்னிற் பெரிது"

எனவும்,

"மைம்மா ரியைவானம் பெய்வதுமா னத்தோன்றும்
இம்மா நிலத்தி னிருள்."

எனவும் சொல்லப்பட்ட இவ்விரண்டிலும், இருளது வியாபித்தலில் விண்முதல் மண்காறு மெல்லாவற்றையுங் கரியன வாக்குதலாகிய தரும சம்பந்தத்தினாலே இருளை வினைமுதலாகவுடைய பூசுதலினது அபேதமும், ஆகாயத்தைக் கருத்தாவாகவுடைய மைம்மழை பெய்தலினது அபேதமும் அத்தியவசயிக்கப்பட்டன. இவ்விரண்டிலும், இருளினது வியாபித்தலாகிய விஷயந் தொக்கு வந்தது. பூசுதலும் பெய்தலும் விஷயிகள்.

(3) உளபுலவேதுத்தற்குறிப்பு

உ-ம்: 'எந்திழைநின் றாளவனி யின்மேன் மிதித்தலினால்
சேந்தனவென் றுள்ளுமென் னெஞ்சு."

இதில், பாதங்களினது இயற்கைச் சிவப்பிற்கு ஏதுவாகாத பூமியின் மிதித்தலில் ஏதுத்தன்மை அத்தியவசயிக்கப்பட்டது. மிதித்தலாகிய விஷயம் உளதாகுகையால் உளபுலமாம். ஏதுத்தன்மை விஷயி.

(4) இல்புலவேதுத்தற்குறிப்பு

உ-ம்: "முகவொளியைப் பாவாய் பெறற்குமுண் டகத்தோ
டிகலுமதி யைய மிலை."

இதில், இயல்பி னுண்டாகிய தாமரை மதிகளின் பகைக் கேதுவாகாத பாவை முகத்தொளி விருப்பத்தில் ஏதுத்தன்மை அத்தியவசயிக்கப்பட்டது. அவ்விருப்பம் மதிக்கின்மையால் இல்புலம். விருப்பம் — விஷயம்; ஏதுத்தன்மை — விஷயி.

(5) உளப்புலப்பயன்றற்குறிப்பு

உ-ம்: "குயிற்றிரளை யோட்டுமொழிக் கோமளமின் னேநின்
வயிற்றுமடிப் பாகியநல் வண்பொற்—கயிற்றினால்
மொட்டுண்ட பார முலையைச் சுமந்திடற்குக்
கட்டுண்ட தோநின் னிடை."

இதில், இடையானது கொங்கைகளைத் தன்னியல்பிற் சுமத்தலான் மடிப்பாகிய பொற்கயிற்றின் கட்டுக்குப் பலனாகாதிருக்க, அச் சுமத்தலில் பலத்தன்மை அத்தியவசயிக்கப்பட்டது. சுமத்தலாகிய விஷயம் உளதாகுகையால் உளபுலம். பலத்தன்மை — விஷயி.

(6) இல்புலப்பயன்றற்குறிப்பு

உ-ம்: "ஒண்டொடிகே ளுன்பதசா யுச்சியத்தை யுற்றிடற்கே
முண்டகமென் போது முதுநிலத்திற்—றண்டுறைநீர்
நின்றொரு தாளி னெடிது தவம்புரியும்
என்றறைதற் கைய மிலை."

இதில், கமலத்தினது நீரி னுறைதலாகிய தவஞ் செய்வதற்குப் பலனாகாத பதசாயுச்சிய மடைதலில் பலத்தன்மை அத்தியவசயிக்கப்பட்டது. பதசாயுச்சிய மடைதலாகிய விஷயங் கமலத்திற்கு மெய்ம்மையாக இன்மையால் இல்புலமாம். பலத்தன்மை — விஷயி.

௧௫. உயர்வுநவிற்சியணி

அஃதாவது, ஒருபொருளானது தன் சொல்லாற் சொல்லப்படாமல் கேட்போரை மகிழ்விப்பதும், இஃது அஃதன்று என்று தெரிந்துந் தன்னிச்சையாலா[illegible] கொள்ளப்படுவதுமாகிய ஆரோப நிச்சயத்திற்கு

மாகுதலாம். இதனை வடநூலார் அதிசயோக்தியலங்கார மென்பர். இவ்வணி ஏழுவகைப்படும்.

(1) உருவகவுயர்வுநவிற்சி

அஃதாவது, உபமேயத்தை அதன் சொல்லாற் சொல்லாமல், உபமானச் சொல்லினால் இலக்கணையாகச் சொல்லுதல்.

உ - ம்: "புயலே சுமந்து பிறையே யணிந்து
பொருவிலுடன்
கயலே மணந்த கமல மலர்ந்தொரு
கற்பகத்தின்
அயலே பசும்பொற் கொடிநின்ற தால்வெள்ளை
யன்னஞ்செந்நெல்
வயலேய் தடம்பொய்கை சூழ்தஞ்சை வாணன்
மலயத்திலே."

இதில், புயல் முதலிய உபமானச் சொற்களாற் கூந்தல் முதலிய உபமேயங்கள் இலக்கணையாகச் சொல்லப்பட்டன.

(2) ஒழிப்புயர்வுநவிற்சி

அஃதாவது, முன் சொன்ன உயர்வுநவிற்சி ஒழிப்போடு கூடி வருதல்.

உ - ம்: "பைந்தொடி நின்சொல்லி லமுதுளதாற் பாமரர்கள்
இந்துவிடத் துண்டென்பரே."

இதில், அமிர்தமென்னப்பட்ட உபமானத்தினால் சொல்லில் இருக்கின்ற மாதுரியமாகிய உபமேயஞ் சொல்லப்பட்டுச் சந்திரனிடத்து இல்லையென்பதால் ஒழிப்பையுட்கொண்டிருக்கின்றது.

(3) பிரிநிலையுயர்வுநவிற்சி

அஃதாவது, உலகத்திற் பிரசித்தமாகிய தீரம் உருவம் செல்வம் முதலியவைகட்கு இனமாகிய தீராதிகளைப் பிரித்துச் சொல்லுதல்.

உ - ம்: "பாந்தண் முடியிற் பரிக்குங் குவலயத்தில்
வேந்தனது தீரமொன்றும் வேறு."

எனவும்,

"போதார் மலர்க்கூந்தற் பூவை யிவள்படைப்புச்
சாதா ரணமான தன்று."

எனவும் வரும். இவைகளில், தீரத்திலும் படைப்பிலுமிருக்கின்ற அபேதத்தில் பேதம் ஆரோபிக்கப்பட்டது.

(4) தொடர்புயர்வுநவிற்சி

அஃதாவது, சம்பந்த மில்லாதிருப்பச் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தல்.

உ - ம்: "அகழு மிஞ்சியு மண்டத்தி னடிமுடி காறும்
புகுது மென்றுதம் மாற்றலான் முரணுபு புகுங்கால்
இகலும் வெஞ்சினச் சேடனே டிராகுவென் றுரைக்கும்
நிகரில் பாம்புக ணெறியிடைக் காண்டலு நின்ற."

இதில், சம்பந்த மில்லாமையில் சம்பந்தம் ஆரோபிக்கப்பட்டது.

அன்றியும், சம்பந்தமிருக்கச் சம்பந்த மில்லாமையைக் கற்பித்தலுமது.

உ - ம்: "அற்பகத்தின் மன்னவனே நீயருள்செ யாநிற்பக்
கற்பகத்தை யாம்விரும்போங் காண்."

இதில், கற்பகத்தை விரும்புதலின் சம்பந்தமிருக்க, அதில் அதனது இல்லாமை யாரோபிக்கப்பட்டது.

(5) முறையிலுயர்வுநவிற்சி

அஃதாவது, காரணமும் காரியமும் ஒரு காலத்தில் நிகழ்வனவாகச் சொல்லுதல்.

உ - ம் : "மன்னநின் கணையு மொன்னலர் கூட்டமும்
ஏககா லத்தினு ணீகந்தோ டினவெனில்
உன்புகழ்த் திறத்தினை யுணர்ந்து
மன்பதை யுலகுள்யார் பாடவல் லாரே."

இதில், அம்பினது தாக்குகையாகிய காரணத்திற்கும் அரசர்களினோட்டமாகிய காரியத்திற்கும் முன் பின் தோன்றுகைத் தன்மையில் ஒருகாலத்தி லுண்டாகுகை கற்பிக்கப்பட்டது.

உ - ம் : "விரிந்த மதிநிலவின் மேம்பாடும் வேட்கை
புரிந்த சிலைமதவேள் போரும்—பிரிந்தோர்
நிறைதளர்வு மொக்க நிகழ்ந்தனவா லாவிப்
பொறைதளரும் புன்மாலைப் போழ்து."

இதுவும் அது

(6) விரைவுயர்வுநவிற்சி

அஃதாவது காரணவுயர்ச்சி மாத்திரத்திலே காரிய முண்டாகுதல்.

உ - ம் :

"அருளாக்கு நல்லறமுண் டாக்குமின்புண் டாக்கும்
தெருளாக்கு மென்றுளங்கொள் செம்மல்—பொருளாக்கற்
கேழையான் செல்வ னெனப்புகலா திற்பவிரல்
ஆழிவளை யாயிற் றவட்கு."

இதில், பிரிவுணர்ச்சியினாலேதானே நாயகியின் வட்டமாகிய காரியம் மோதிரம் வளையாயிற்றென்பதனால் விளங்கிற்று. காரியம் பிறத்தல் விஷயம்.

(7) மிகைவுயர்வுநவிற்சி

அஃதாவது, காரியத்தை முன்னும் காரணத்தைப் பின்னும் நிகழ்வனவாகச் சொல்லுதல்.

உ - ம் : "வணங்கியிறை யின்சொல் வழங்குமுனம் பேதைக்
குணங்கூட னீங்கிற் றுளத்து."

இதில், காரண காரியங்களின் முன்பின் நிகழ்தலாகிய முறையில், முறைபிறழ்வு ஆரோபிக்கப்பட்டது. இறுதிக்கண் நின்ற மூன்றலங்காரங்களுங் காரியவிரைவைச் சொல்வனவாம்.

கச. ஒப்புமைக்கூட்டவணி

அஃதாவது, வருணியங்களாகிய பல பொருள்களையாயினும் அவருணியங்களாகிய பல பொருள்களையாயினும் பொதுவாகிய ஒரு தருமத்தில் முடித்தலாம். இதனை வடநூலார் துல்யயோகிதாலங்கார மென்பர்.

(1) புனைவுளியொப்புமைக்கூட்டம்

உ - ம்: "மாமதிதோன் றக்கணவர்த் தீர்ந்தமட வார்முகமும்
தாமரைப்பூ வுஞ்சேர்ந் தன."

இதில், சந்திரோதய வர்ணனையிற் சேர்ந்த தாமரைக்கும், பிரிவுற்ற மாதர் முகங்களுக்கும், வாடுதலாகிய ஒரு தருமத்தில் முடிவுசெய்தது காண்க.

(2) புனைவிலியொப்புமைக்கூட்டம்

உ - ம் : "தீதில் கழைச்சாறுந் தெள்ளமுத முங்கசக்கும்
கோதையினள் சொல்லுணர்ந்தார்க் கு."

இதில், வசனமாதுரிய வருணனையில் அவருணியங்களாகிய கழைச்சாறு முதலியவைகளுக்குக் கசப்பாகிய ஒரு குணத்திலே முடிவுசெய்தது காண்க.

அன்றியும், உறவினரிடத்தும் பகையினரிடத்துஞ் சமனாக நடந்ததகாச் செல்லுதலும் ஓர் ஒப்புமைக் கூட்டம்.

உ-ம்: "வீரமிகு மன்னனிவன் விட்டார்க்கு நட்டார்க்கும்
தாரணியி னாக்கினனந் தல்."

இதில், நட்டவர்க்கு நந்தல் ஆக்கம்; விட்டவர்க்கு நந்தல் கேடு.

உ-ம்: "விரும்பி வளர்ப்போர்க்கும் வெட்டுதல்செய் வோர்க்கும்
தரும்வேம்பு வெங்கசப்பைத் தான்."

இன்னும், உயர்வாகிய பொருள்களோடு கூட்டிச் செல்வதும் அது.

உ-ம்: "ஈகுநர்கள் கற்பகமு மின்கதிர்ச்சிந் தாமணியும்
மேகமுமன் னாீயு மே."

கரு. விளக்கணி

அஃதாவது, வருணியங்களும் அவருணியங்களும் ஒரு தருமத்தில் முடிதலாம். இதனை வடநூலார் தீபகாலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: "ஆதபத்தாற் சூரி யனும்பிரகா பத்தினால்
மேதகுவேந் தும்விளங்கு மே."

இதில், சூரியனும் வேந்தனும் விளங்குதலாகிய ஒரு தருமத்தில் முடிந்தன.

கசா. பின்வரு விளக்கணி

அஃதாவது, முன் வாக்கியத்தில் வந்த விளக்கச் சொல்லேனும் பொருளேனுஞ் சொல்லும் பொருளுமேனும் பின் வாக்கியங்களிலும் வருதலாம். இதனை வடநூலார் ஆவர்த்திதீபகாலங்கார மென்பர். இவ்வணி மூவகைப்படும்.

(1) சொற்பின்வருவிளக்கு

உ-ம்: "மாரனமுங் கம்பெய்யு மான்கணமுங் கம்பெய்யும்
வீரனின்று வாரா விடின்."

(2) பொருட்பின்வருவிளக்கு

உ-ம்: "அவிழ்ந்தன தோன்றி யலர்ந்தன காயா
நெகிழ்ந்தன நேர்முகை முல்லை—மகிழ்ந்திதழ்
விண்டன கொன்றை விரிந்த கருவிளை
கொண்டனசெங் காந்தள் குலை."

(3) சொற்பொருட்பின்வருவிளக்கு

உ-ம்: "மகிழ்ந்த நெடுஞ்சா தகமகிழ்ந்த தோகை
புகழ்ந்திடுகார் வானெழுந்த போது."

கஎ. தொடர்முழுதுவமையணி

அஃதாவது, இரண்டு வாக்கியங்களிலுஞ் சாதாரண தர்மத்தைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் பிரதிவஸ்தூபமாலங்கார மென்பர். இவ்வணி இருவகைப்படும்.

(1) நிகர்தொடர்முழுதுவமை

உ-ம்: "தாபத்தி னால்விளங்கும் வெய்யோன் தாரபதிநீள்
சாபத்தி னால்விளங்குந் தான்."

(2) முரண்டொடர்முழுதுவமை

உ-ம்: "கற்றோ னருமைகற்றோ னேயறியும் வந்திமகப்
பெற்றோ ளருமையறி யாள்."

இதில், கற்றோனே அறியுமென்றதற்கு, மலடி அறியாள் என்பதாற் றோன்றும் பெற்றவளே அறிவாளென்பது உபமானமாம்.

சொற்பொருட் பின்வரு விளக்கிற்கும் இதற்கும் வேற்றுமை: அதில் வருணியங்களாவது அவருணியங்களாவது சொல்லப்படும்; இதில், அவ்விரண்டுஞ் சொல்லப்படும்.

கஅ. எடுத்துக்காட்டுவமையணி

அஃதாவது, பிம்பப் பிரதிபிம்ப பாவத்தைக் காட்டுதலாம். பிம்பப் பிரதிபிம்ப பாவமாவது, சுபாவத்திலே பின்னங்களாயிருந்தாலும் ஒன்றற்கொன் றுண்டாகிய ஒப்புமையினால் அபின்னங்களாகிய உபமானோபமேயங்களுடைய தருமங்களை இரண்டு வாக்கியங்களிலே தனித்தனி சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் **திருஷ்டாந்தாலங்கார** மென்பர். இவ்வணி இருவகைப்படும்.

(1) நிகரெடுத்துக்காட்டுவமை

உ-ம்: "அண்ணனீ யேகீர்த்தி மானம் புலிதானே
வண்ணவுல கிற்காந்தி மான்."

இதில், கீர்த்திக்குங் காந்திக்கும் பிம்பப் பிரதிபிம்ப பாவஞ் சொல்லப்பட்டது.

உ-ம்: "அகர முதல வெழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே யுலகு."

இதுவும் அது.

(2) முரணெடுத்துக்காட்டுவமை

உ-ம்: "மன்னவநின் னெஞ்சிற் சினந்தோன்ற மாநிலத்தில்
ஒன்னலர்தங் கூட்ட மொழிந்ததால்—பன்னின்
எதனளவும் வெய்யோ னுதயவெற்பெய் தானே
அதனளவு மேவுமே யல்."

இதில், தோன்ற ஒழிந்தது என்றதற்கு, எய்தானே மேவும் என்னும் பகைப்பொருளால் தோன்றுகின்ற, சூரியன் அடைந்தால் இருள் நீங்கும் என்பது ஒப்பாதல் காண்க.

க௯. காட்சியணி

இதனை வடநூலார் **நிதர்சநாலங்கார** மென்பர். இவ்வணி மூன்று வகைப்படும்.

(1) வாக்கியப்பொருட்காட்சி

அஃதாவது, இரண்டு வாக்கியார்த்தங்களுக்கு ஐக்கியத்தை ஆரோபித்தல்.

உ-ம்: "முறைகெழு வள்ளற்கு முனிவின்மை திங்கட்
கறைகளங்க மில்லாமை யாம்."

இதில், கோபமில்லாமையில் களங்கமில்லாமை ஆரோபிக்கப்பட்டது.

(2) பதப்பொருட்காட்சி

அஃதாவது, உபமானோபமேயங்களுள் ஒன்றில் ஒன்றனது தருமத்தை ஆரோபித்தல்.

உ-ம்: "குவளை மலரழகைக் கொண்டனசீ ராய்ந்து
கவினுமிளந் தோகாய்நின் கண்."

எனவும்,

"மருத்தகுகோ தாய்நின் வதனத் தொளியைத்
தரித்துளதா லொண்சீர்ச் சசி."

எனவும் வரும்.

இவற்றுள் முறையே உபமேயத்தில் உபமான தருமமும், உபமானத்தில் உபமேய தருமமும் ஆரோபிக்கப் பட்டன.

(3) பொருட்காட்சி

அஃதாவது, தன் செய்கையினால் நற்பொருளையாயினுந் தீப்பொருளையாயினுந் தெரிவித்தல்.

உ-ம்: "ஆதவனற் செல்வந் தனக்குப் பலனடுத்தோர்க்
கீத லெனல்விளக்கா நின்றெழீஇத்—தாதொடுதேன்
மல்கு கமல மலர்க்கொருதன் காந்திவளம்
நல்குகின்றான் பேருலகில் நன்கு."

இது நற்பொருட்காட்சி.

"அற்பனுயர் வாமிடத்தை யண்மினுங்கீழ் வீழ்வதலால்
நிற்பதிலை யென்னு நெறிவிளக்கி—வெற்பின்
சிகரமுறு நீர்த்திவலை தென்றலிற்றாக் குண்டு
மிகநடுங்கிக் கீழே விழும்."

இது தீப்பொருட்காட்சி.

"வெண்மதிதோன் றத்திமிரம் வேந்தன் பகையழிதல்
உண்மையெனல் காட்டிற் றெழுந்து."

இதுவும் அது.

வேந்தன் என்பது சந்திரனுக்கும் அரசனுக்கும் சிலேடை.

௨0. வேற்றுமையணி

அஃதாவது, உபமானோபமேயங்களில் யாதேனும் ஒன்றை விசேடமுடைத்தாகச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் வியதிரேகாலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: "மலிதோரான் கச்சியு மாகடலுந் தம்முள்
ஒலியும் பெருமையு மொக்கும்—மலிதோரான்
கச்சி படுவ கடல்படா கச்சி
கடல்படுவ வெல்லாம் படும்."

இதில், உபமேயமாகிய கச்சிக்கு அதிகஞ் சொல்லப்பட்டது.

உ-ம்: "நறைமலர்த்தார்க் கூந்தலுடை நாரி முகமும்
நிறைமதியு நேரொக்கு மேனு—முறைதெரியின்
மாலிருளை யாக்கு மடந்தைமுகம் பூதலத்தில்
மாலிருளைப் போக்கு மதி."

இதில், உபமானமாகிய மதிக்கு மாலிருள் போக்குதல் அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. மால்-மயக்கமும், பெருமையும்.

௨௧. உடனிகழ்ச்சியணி

அஃதாவது, கற்றோரை மகிழ்விக்கும் உடனிகழ்தலைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் சகோக்தியலங்கார மென்பர்; தண்டியாசிரியர் புணர்நிலை யென்பர்.

உ-ம்: "இகந்த பகைவ ரினத்தொடுவேல் வேந்தே
திகந்த மடைந்ததுநின் சீர்."

என வரும்.

இதற்கு ஒடு ஓடு என்னும் மூன்றும்வேற்றுமை யுருபு வரும்.

உஉ. இன்மைநவிற்சியணி

அஃதாவது, யாதேனும் ஒன்றன் இல்லாமையால் வருணியத்தை உயர்வு அடைவதாகவேனுந் தாழ்வு அடைவதாகவேனுஞ் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் **விநோக்தியலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்: "மறங்கொள் கொடியோரி லாமையினெம் மன்னு
சிறந்துளதுன் பேரவைசீர் சேர்ந்து."

இதில், தீயரில்லாமையால் சபைக்கு உயர்வு சொல்லப்பட்டது.

உ-ம்: "புகழ்க்குரியன் கற்றோ னெனினும் புவியில்
இகழ்க்குரியன் சாந்தமில னேல்."

இதில், சாந்தமில்லாமையால் கற்றோனுக்குத் தாழ்வு சொல்லப்பட்டது.

உ௫. சுருங்கச்சொல்லலணி

அஃதாவது, அடைமொழி யொப்புமையாற்றலால் அல்பொருட்செய்தி தோன்றப் புகழ்பொருட் செய்தியைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் **சமாசோக்தியலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்: "இந்தக் கன்னி மதிமுழுநோக்
கெய்திச் செவ்வாய் வலியடைந்து
சந்தச் சிங்கந் தனையடுத்த
தக்க வரவின் வலிசார்ந்து
முந்தைக் கொடிமீ னத்தலைவன்
முனிவ ராகும் பகைவெல்லக்
கந்தப் பகழி பலவேழக்
கருப்புச் சிலையிற் றொடுத்தனனால்."

இதில், வருணிக்கப்படுகின்ற மன்மத விருத்தாந்தத்தில் அவருணியமாகிய கோசாரபலம் பார்த்துப் போர்க்குச் செல்லும் அரசர் விருத்தாந்தந் தோன்றிற்று. இது சிலேடை விசேஷணம்.

உ-ம்: "கொந்தார் குழல்சரியக் கோல முகம்வியர்ப்பச்
சந்தார் திதலைத் தனமசையப்—பந்தேநீ
சிற்றிடையா ளார்வமொடு தீண்டிவிளை யாடுதற்கு
நற்றவமென் செய்தாய் நவில்."

இதில், பந்தின் சமாசாரம் வருணிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்க விபரீதப் புணர்ச்சியில் இச்சையுடைய நாயகன் செய்தி தோன்றிற்று. இது பொது அடை.

உச. கருத்துடையடையணி

அஃதாவது, அபிப்பிராயத்தோடு கூடிய விசேஷணத்தைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் **பரிகராலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்: "திங்கள் முடிசேர் சிவனுமது தாபத்தை
இங்ககற்றி யாள்க வினிது."

இதில், திங்கண்முடிசேர் என்னும் அடைமொழி தாபத்தை நீக்கவல்லன் என்னுங் கருத்தை உட்கொண்டிருக்கின்றது.

உ-ம்: "நெடுங்கோலச் சென்னிமிசை நீர்கொளர னேநம்
கொடுங்காமத் தீயையவிக் கும்."

இதுவும் அது.

"வாளான் மகவரிந் தூட்டவல் லேனல்லன் மாதுசொன்ன
சூளா லிளமை துறக்கவல் லேனல்லன் தொண்டுசெய்து
நாளாறிற் கண்ணிடந் தப்பவல் லேனல்ல னானினிச்சென்
றாளாவ தெப்படி யோதிருக் காளத்தி யப்பனுக்கே."

இதில், விசேஷணங்கள் வாக்கியரூபமா யிருக்கின்றன. சிறுத்தொண்டருமல்லேன், திருநீலகண்டருமல்லேன், கண்ணப்பருமல்லேன் என்பதாம்.

௨௫. கருத்துடையடைகொளியணி

அஃதாவது, அபிப்பிராயத்தோடு கூடிய விசேஷியத்தைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் **பரிகராங்குராலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்: "முக்கணனே யன்புடையார் மும்மலநீங் கப்பார்க்கத்
தக்கவனென் றென்னெஞ்சே சார்."

இதில், முக்கணனென்னும் விசேஷியம் ஆணவ முதலிய மும்மலங்களையும் நீக்கவல்லனென்னும் கருத்தை உட்கொண்டிருக்கின்றது.

"சீர்த்தநின் புகழ்கூ றற்குச் சேடனு மெழுதற் கந்தக்
கார்த்தவீ ரியனும் வேந்துங் கரிசறு நலத்தி னோடு
பார்த்திடற் கமரர் கோனும் வல்லரல் லதுபாண் வண்டர்
ஆர்த்திடு தாரோ யேனோர்க் காவது தானொன் றுண்டோ."

இதில், விசேஷியங்கள் வாக்கியரூபமாக வந்தன.

௨௬. பல்பொருட்சொற்றொடரணி

அஃதாவது, பல பொருள்களைக் கருதற்குரிய சொற்களைப் புணர்த்துக் கூறுதலாம். இதனை வடநூலார் **சிலேஷாலங்கார** மென்பர். இவ்வணி மூன்று வகைப்படும்.

(1) புனைவுளிப் பல்பொருட் சொற்றொடர்

உ-ம்: "மணிமுடிமேற் கொண்டுலகை மாட்சிபெறத் தாங்கி
அணிநற் பொறிநிறஞ்சேர்ந் தாரும்—பணியிறைமை

மிக்கபுகழ் நீளரியே மேவுகூ வத்திறைக்குத்
தக்கவில்லிற் சேர்நாரி தான்."

இது திருமாலுக்கும் அனந்தனுக்குஞ் சிலேடை. அவ்விரண்டும் வருணியங்களாம்.

(2) புனைவிலிப் பல்பொருட் சொற்றொடர்

உ-ம்: "தெருட்டுங் கலைபலவுஞ் சேர்ந்த மதியை
மருட்டு முகத்தினளாம் மான்."

இது சந்திரனுக்கும் புத்திக்குஞ் சிலேடை. அவ்விரண்டும் அவருணியம்.

(3) இருமைப் பல்பொருட் சொற்றொடர்

உ-ம்: "எர்க்கதிர் வாள்கொடே யீர்வர் வீக்கிமெய்
வேர்க்கவங் கெடுத்துராய் வீழ்த்தி யெற்றுவர்
சூர்க்கரும் பகட்டினாற் றுவைப்பித் தார்ப்பரால்
போர்க்களம் புகுந்துபோர் புரிந்த மள்ளரே."

இதில், நெற்போர் படுத்தல் வருணியம்; அமர் செய்தல் அவருணியம்.

௨௭. புனைவிலி புகழ்ச்சியணி

அஃதாவது, அவருணியத்தை வருணிக்க அதனது சம்பந்தத்தால் வருணியந் தோன்றுதலாம். இதனை வடநூலார் **அப்பிரஸ்துத பிரசம்சாலங்கார** மென்பர். இவ்வணி ஐந்துவகைப்படும்.

(1) ஒப்புமைப் புனைவிலி புகழ்ச்சி

அஃதாவது, அவருணியத்தின் ஒப்புமையின் பந்தத்தினால் வருணியந் தோன்றுதல்.

உ-ம்: "மேதகுசீர்க் காரையன்றி வேறொன் றையுமிரவாச்
சாதகமே புள்ளிற் றலை."

இதில், அவருணியமாகிய சாதகப்புள் வருணனையில் அதற்கு ஒப்பாகிய ஒரு மன்னனைச் சேர்ந்து பிறரை யாசியாத மாணியின் செய்தியாகிய வருணியந் தோன்றிற்று.

(2) பொதுப் புனைவிலி புகழ்ச்சி

அஃதாவது, அவருணியமாகிய பொதுப் பொருளால் வருணியமாகிய சிறப்புப் பொருள் தோன்றுதல்.

உ-ம்: "மைந்தகேள் கல்வி வளமுணரா மாந்தரெல்லாம்
அந்தகரே யாவ ரவர்வடிவில்—சந்தம்
தவழ்திரைக ளார்த்தெழூஉந் தண்கடல்சூழ் வையத்
தவிழ்முருக்கம் பூவினிற மாம்."

இதில், தந்தை விளையாட்டுச் சிந்தையையுடைய மைந்தற்கு அறிவு கொளுத்தலாகிய சிறப்புப் பொருள் தோன்றப் பொதுப்பொருள் சொல்லப்பட்டது.

(3) சிறப்புப் புனைவிலி புகழ்ச்சி

அஃதாவது, அவருணியமாகிய சிறப்புப்பொருளால் வருணியமாகிய பொதுப்பொருள் தோன்றுதல்.

உ-ம்: "மன்னு மிருகமதைத் தாங்கு மதிகளங்கன்
என்னும் பெயர்கொண் டிழிவுற்றான்—பன்மிருகக்
கூட்டங்கொல் சீயமிடல் கொண்மிருக ராசனெனப்
பீட்டினொடு கொண்டதொரு பேர்."

இதில், கொடியவன் புகழுடைவான், மெல்லியன் புகழுடையா னென்கிற பொதுப்பொருள் தோன்றச் சிறப்புப் பொருள் சொல்லப்பட்டது.

(4) காரணப் புனைவிலி புகழ்ச்சி

அஃதாவது, அவருணியமாகிய காரணத்தால் வருணியமாகிய காரியந் தோன்றுதல்.

உ-ம்: "ஒழுகொளி விரிந்த கதிர்மணி வண்ண
னுந்தியந் தாமரை வந்தோன்
முழுமதிக் கலையு ணிறைந்தபே ரழகை
மொண்டுகொண் டரிபரந் தகன்ற
மழைமதர் நெடுங்கட் டமயந்தி வதனம்
வகுத்தனன்."

இதில், காரணமாகச் சொல்லப்பட்ட சந்திர சாரத்தினால் உயர்வுடைய முகத்தழகாகிய காரியந் தோன்றிற்று.

(5) காரியப் புனைவிலி புகழ்ச்சி

அஃதாவது, அவருணியமாகிய காரியத்தால் வருணியமாகிய காரணந் தோன்றுதல்.

உ-ம்: "மருக்கமழ்பூங் கோதை மடநடையைக் காணில்
செருக்கடையா தன்னத் திரள்."

இதில், செருக்கடையாமையாகிய காரியத்தினாலே மெல்லிய நடையழகாகிய காரணந் தோன்றிற்று.

உஅ. புனைவுளி விளைவணி

அஃதாவது, சொல்லப்பட்ட ஒரு வருணியத்தினாற் சம்மதமாகிய மற்றொரு வருணியந் தோன்றுதலாம். இதனை வடநூலார் பிரஸ்துதாங்குராலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: "அம்புயநற் போதிருப்ப வஞ்சிறைவண் டேகொடுமுள்
பம்புகைதை யாலென் பயன்."

இதில், தடாகக் கரையில் தலைவனுடன் விளையாடுந் தலைவி சொல்லிய வருணியமாகிய வண்டின் சமாசாரத்தினால் மனோகரமாகிய அவளை விட்டு அச்சமுறுத்தும் பரத்தைபாற் செல்லுந் தலைவன் நிந்தையாகிய மற்றொரு வருணியந் தோன்றிற்று.

உக. பிறிதினவிற்சியணி

இதனை வடநூலார் பரியாயோக்தாலங்காரமென்பர். இவ்வணி இரண்டு வகைப்படும்.

(1) கருதிய பொருளை அதற்குரிய விதத்தாற் கூறாது மற்றொரு விதத்தாற் கூறுதல்.

உ-ம்: "இராகு மனைவிமுலைக் கில்பயனைச் செய்தோற்
பராவுகநீ நெஞ்சே பணிந்து."

இதில், வாசுதேவனை இராகுவை வென்றவன் என்னாது அப்பொருள் தோன்றப் பிறிதோராற்றாற் கூறினார்.

(2) கபடத்தினாலே தன்னால் விச்சிக்கப்பட்டதைச் சாதித்தல்.

உ-ம்: "மின்னிகரா மாதே விரைச்சாந் துடன்புணர்ந்து
நின்னிகரா மாதவிக்க ணின்றருணீ—தன்னிகராம்
செந்தீ வரமலருஞ் செங்காந்தட் போதுடனே
இந்தீ வரங்கொணர்வல் யான்."

இதில், தலைவியைத் தலைவனிடத்து விட்ட தோழி மலர்க்குப் போதலாகிய கபடத்தினால் அவ்விருவரும் எண்ணப்படி நடத்தலாகிய தன்னிட்டத்தைச் சாதித்தாள்.

௩௦. வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி

இதனை வடநூலார் வியாஜஸ்துதியலங்காரமென்பர். இவ்வணி மூன்று வகைப்படும்.

(1) பழிப்பினாற் புகழ்ச்சி தோன்றல். அப்புகழ்ச்சி பழிக்கப்பட்ட பொருட்கேயாகியும், பிறிதொன்றற்காகியும் வரும்.

உ-ம்: "பேசுகொலை யாதிப் பெரும்பா தகர்தமையும்
தேசுமிகு வானுலகிற் சேர்க்கின்றாய்—வீசுதிரை
பின்னியெழு மோதை பெரிதுறுபா கீரதியே
நின்னறிவென் னென்பே னியான்."

இதில், விவேகமில்லை யென்னும் நிந்தையாற் பெரியோரைப்போல மகா பாதகரையுஞ் சுவர்க்கமடைவித்தலாகிய மகிமை தோன்றிற்று.

"அன்றிலங்கை யெரித்ததூங் கெங்கெனவி ராவணன்பே
ரவையோர் கேட்ப
நன்றியிலிந் திரசித்து வென்பவனாற் பிணிப்புண்டு
நண்ணி னானிங்
கென்றிறைவ னடிபரவும் வானரர்க ளவனைநனி
யிகழ்ந்து மோத
ஒன்றியவச் சத்தினிரிந் தொளித்தவிட மங்கதன்யா
னுணரே னென்றான்."

இதில், அநும நிந்தையால் மற்றை வானரர்களுக்குப் புகழ்ச்சி தோன்றிற்று.

(2) புகழ்ச்சியாற் பழிப்புத தோன்றல். இதுவும் அப்பொருட்கே யாகியும், மற்றொரு பொருட்காகியும் வரும்.

"எற்காகத் தூதா சன்புடை யேகி யிளங்கொடிநீ
அற்கா ரளகங் குலையமெய் வேர்வை யரும்பவந்தோ
பற்கா யமுநகத் தூறு நனியுறப் பட்டுநொந்தாய்
நிற்கா முறைசெய்கை மாறுமுண் டோவிந்த நீணிலத்தே."

இதில், நொந்தாய் என்னும் புகழ்ச்சியால் எனக்காக அன்று நீ புணர்தற்குப் போயினையென்னும் நிந்தை தோன்றிற்று.

"இரவறியா யாவரையும் பின்செல்லா நல்ல
தருநிழலுந் தண்ணீரும் புல்லும்—ஒருவர்
படைத்தனவுங் கொள்ளாவிப் புள்ளிமான் பார்மேல்
துடைத்தனவே யன்றோ துயர்."

இதில், மான் புகழ்ச்சியால் அரசர் சேவையில் வருந்தியதன் நிந்தை தோன்றிற்று.

(3) புகழ்ச்சியாற் புகழ்ச்சி தோன்றல்

உ-ம்: "சீரார் திலகுசிறைச் செந்தார்ப் பசுங்கிள்ளை
வாரார் முலையாய்நின் வாயிதழ்க்கு—நேராகும்
கொவ்வைக் கனிநுகர்தற் குத்தவமென் செய்ததோ
செவ்வைத் திறத்திற் றெரிந்து."

இதில், கிள்ளைப் புகழ்ச்சியால் வாயிதழின் அழகு தோன்றிற்று.

௩௧. வஞ்சப்பழிப்பணி

அஃதாவது, நிந்தையினால் நிந்தை தோன்றுதலாம். இதனை வடநூலார் வியாஜநிந்தாலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: "நீயுந் தவறிலை நின்னைப் புறங்கடைப்
போதர விட்ட நுமருந் தவறிலர்

நிறையழி கொல்யானை நீர்க்குவிட் டாங்கு
பறையறைந் தல்லது செல்லற்க வென்னா
இறையே தவறுடை யான்."

இதில், இறைவன் நிந்தையால் தீச்செய்கையுடைய மற்றொருவர் நிந்தை தோன்றிற்று.

௩௨. எதிர்மறையணி

அஃதாவது, ஒழிப்பணிக்கு வேறாகியும் கேட்போரை மகிழ்விப்பதாகியும் இருக்கின்ற மறுப்பைச் சொல்லுதலாம். [இது மறுக்கமட்டுஞ் செய்யும். ஒழிப்பணி ஆரோபித்தற்பொருட்டு மறுக்கும்.] இதனை வடநூலார் ஆக்ஷேபாலங்கார மென்பர். இவ்வணி மூவகைப்படும்.

(1) தன்னாற் சொல்லப்பட்ட பொருளை ஒரு நிமித்தத்தினால் மறுத்தல்.

உ-ம்: "ஒண்கதிர்த் திங்காணீ யுன்வடிவை யிங்கெமக்குக்
கண்களிகூ ரக்கடிது காட்டுவாய்—வண்கவின்கூர்
பூண்டாங்கு கொங்கையுடைப் பூவைமுக முண்டதனால்
வேண்டாம்போ வெற்றுக்கு வீண்."

இதில், தான் விரும்பிய சந்திர தரிசனத்தை முகமிருக்கையால் வீணென்று மறுத்தது காண்க.

(2) மறுப்புத் தான் தள்ளுண்டு மற்றொரு பொருளைத் தோன்றச் செய்தல்.

உ-ம்: "தண்ணறா வுண்டளிசூழ் தாமமணி திண்டிறற்றோள்
அண்ணலே யான்றாதி யல்லேன்காண்—வண்ணமிகு
வேயெனுந்தோ ளாண்மெய் விரகதா பம்வடவைத்
தீயெனவே தோன்றும் செறிந்து."

இதில், அல்லேனென்னும் மறை தள்ளுண்டு, கூட்டுதற்குத் தக்க வஞ்சச்சொல்லை நீக்கி உண்மை கூறுவோர் தன்மையைக் காட்டிக்கொண்டு விரைந்து வந்து அவளைக் காப்பாற்றென்னும் மற்றொரு பொருளைத் தோற்றிற்று.

(3) உடன்பாட்டுச் சொல்லான் மறுப்பைக் காட்டுதல்.

உ-ம்: " விளைபொருண்மே லண்ணல் விருப்புளையே லீண்டெம்
கிளையழுகை கேட்பதற்கு முன்னே—விளைதேன்
புடையூறு பூந்தார்ப் புனைகழலாய் போக்குக்
கிடையூறு வாராம லேகு."

இதில், எகு என்னும் உடன்பாட்டுச் சொல்லாற் போகேல் என்னும் மறுப்பு சுற்றத்தழுகையாற் குறிக்கப்பட்ட தலைவி யிறக்குமென்பதைக் கொண்டு காட்டப்பட்டது.

௩௩. முரண்விளைந்தழிவணி

அஃதாவது, ஓரிடத்து உள்ளனவுங் காரியகாரணங்கள் ஆகாதனவுமாகிய இரண்டு தருமங்களுக்கு மேன்மேலுந் தோன்றி அழியும் பகைமையைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் **விரோதாபாசாலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்: " சந்தமில வாயுறினுஞ் சந்த முடையனவே
கொந்தவிழ்தார்ப் பாவை குயம்."

இதில், சந்தமில்லனவற்றைச் சந்தமுடையனவேயாமென்னும் பகைமை அழகுடையன என்னும் பொருளால் அழிந்தது.

௩௪. பிறிதாராய்ச்சியணி

இதனை வடநூலார் **விபாவநாலங்கார** மென்பர். இவ்வணி அறுவகைப்படும்.

(1) உலகறி காரணமில்லாதிருப்பக் காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதல்.

இதுவே பொதுவிதியுமாம்.

உ-ம்: " கடையாமே கூர்த்த கருநெடுங்கண் டேடிப்
படையாமே யேய்ந்ததனம் பாவாய்—கடைஞெமியக்
கோட்டாமே கோடும் புருவம் குலிகச்சே
ரூட்டாமே சேர்ந்த வடி."

இதில், கடைதல் முதலிய பிரசித்தகாரண மில்லாமல் கூர்மையாதல் முதலிய காரியஞ் சொல்லப்பட்டன. இவற்றிற்கு இயல்பென்னும் பிறிதோர் காரணம் ஆராய்ந்து கொள்ளப்பட்டது.

(2) காரணத்தினது தருமமாவது சம்பந்தமாவது குறைவாக இருப்பக் காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதல்.

உ-ம்:

" திண்மையுங் கூர்மையு மில்லாக் கணைகளைச் சிந்துபுவன்
கண்மையின் மூவுல கங்களும் வென்றவக் காமனிகல்
உண்மை யுணர்ந்து மொருநீ மறந்திடி லொண்டொடிதன்
பெண்மையென் பாடு படும்புக லாயெம் பெருந்தகையே."

இதில், வெல்லுதற்கு ஏதுவாகிய அம்பிலே திண்மையுங் கூர்மையுங் குறைவாம்.

(3) காரியம் பிறத்தற்குத் தடையுளதாகவும் அது பிறத்தலைச் சொல்லுதல்.

உ - ம் : "அடுத்த நின்பிர தாப வருக்கனீர்
உடுத்த யார்மிசை மன்னவ வெண்குடை
விடுத்த வேந்தரை விட்டுவி டாதுமேல்
எடுத்த வேந்த ரினத்தைக் கனற்றுமே."

இதில், பிரதிபந்தமான குடை இருப்பவுஞ் சுடுத லாகிய காரியம் பிறந்தது.

(4) காரணமல்லாத மற்றொன்றாற் காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதல்.

உ - ம் : "வழுவாத மானிவள்பால் வண்சங்கி னின்றும்
எழுமேநல் யாழி னிசை."

(5) பகையாகிய காரணத்தினின்றுங் காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதல்.

உ - ம் : "சீர்தரு சோமன் பொழிசீ தளக்கதிர்கள்
சோர்தரவெம் மாதைச் சுடும்."

(6) காரியத்தினின்றும் காரணம் பிறத்தலைச் சொல்லுதல்.

உ - ம் : "மற்பெறுவள் ளாலுதித்த தேர்பெறுநின் வண்கையெ
கற்பகத்திற் சீர்ப்பாற் கடல்." [னும்

இதில், சீர்ப்பாற்கடல் என்பது கீர்த்தியாகிய பாற்கடல்.

௫௫. காரணவாராய்ச்சியணி

அஃதாவது, குறைவில்லாத காரணமிருந்துங் காரியம் பிறவாமையைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் **விசேடோக்தியலங்கார** மென்பர்.

உ - ம் : "இறைமதனுந் தீப மெரிவுறா நின்றும்
குறைவிலது நேயமென்றோ கூறு."

இதில், விளக்காகிய காரணமிருந்துங் காரியம் பிறவாமை காண்க. நேயமென்பது தைலமும் அநுராகமுமாம்.

௫௬. கூடாமையணி

அஃதாவது, ஒரு காரியம் பிறத்தலை அருமையுடைத்தாகச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் **அசம்பவாலங்கார** மென்பர்.

உ - ம் : "அடுக்கலையோர் கையினா லாயச் சிறுவன்
எடுக்குமென யாரறிவா ரிங்கு."

இதில், இடைக்குலச் சிறுவனுக்கு மலையெடுத்தலாகிய காரியம் அரிதாகச் சொல்லப்பட்டது. கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாக எடுத்த கண்ணனை நோக்கி இந்திரன் இவ்வாறு கூறினான்.

௫௭. தொடர்பின்மையணி

இதனை வடநூலார் அசங்கதியலங்கார மென்பர். இவ்வணி மூன்று வகைப்படும்.

(1) காரணம் ஓரிடத்திருப்பக் காரியம் மற்றோரிடத்துப் பிறத்தலைச் சொல்லுதல்.

- ம் : "வேறொரு மாதர்மேல் வேந்த னகநதியால்
ஊடறுதர விம்மா துயிர்வாடும்—கூறின்
இருவரே மெய்வடிவி னேந்திழை நல்லார்
ஒருவரே தம்மி லுயிர்."

இதில், ஊறு செய்தலாகிய காரணம் ஓரிடத்திருப்ப வாடுதலாகிய காரணம் ஓரிடத்துப் பிறந்தது.

"தீயனெனும் பாம்பு செவியிலொரு வற்கௌவ
மாயுமே மற்றொரு வன்."

இதுவும் அது.

(2) ஓரிடத்திற் செய்தற்குரியதை மற்றோரிடத்திற் செய்தல்.

உ-ம்: "கங்கணங்கண் ணிற்றிலதங் கையிற் றரித்தனர்சீர்
தங்கிறையோன் ஞர்மடவார் தாம்."

இதில், கங்கணமென்பது கடகமும் நீர்த்துளியுமாம். திலகமென்பது திலோதகமும் பொட்டுமாம்.

(3) ஒன்றைச் செய்யத்தொடங்கி அதற்குப் பகையாகிய மற்றொன்றைச் செய்தல்.

உ-ம்: "கண்ணன் மயலகற்றக் காமருருக் கொண்டதனால்
பண்ணுமயன் மாதர் பலர்க்கு."

௩௮. தகுதியின்மையணி

இதனை வடநூலார் விஷமாலங்கார மென்பர். இவ்வணி மூன்று வகைப்படும்.

(1) பொருந்துதற்குத் தகுதியில்லாத பொருள்களுக்குப் பொருத்தத்தைச் சொல்லுதல்.

உ-ம்: "பொன்போலுங் கள்ளிப் பொறிபறக்குங் கானலிலே
என்பேதை செல்லற் கிசைந்தனளே—மின்போலும்
மானவேன் முட்டைக்கு மாறாய தெவ்வர்போம்
கானவேன் முட்டைக்குங் காடு."

இதில், பேதையது மெல்லிய உருவத்திற்கும் பாலைநில வெப்பத்திற்கும் பொருத்தஞ் சொல்லப்பட்டது.

(2) ஒரு காரணத்தில் பகைக்குணமுடைய காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதல்.

உ-ம்: "மருவெறுழ்நங் கோன்கரிய வாள்வெண் புகழைத்
தருமா லுலகந் தனில்."

(3) ஒரு காரியத்தைச் செய்யத்தொடங்கி,

உ-ம்: "எலியுணவிற் றென்றாகப் பெட்டிகறித் தாயிற்
றொலியரவிற் குத்தா னுண."

என இஷ்டத்தை அடையாது அநிஷ்டத்தை அடைதலும்,

"பாவை யலர்க்குடைநீ பற்றுதற்கு வாரிசத்தை
வாவியில்வைத் தன்றோ வளர்க்கின்றாய்—மேவுகலி
இவ்வுலகு செய்நன்றி யெண்ணாது நின்வதனச்
செவ்வியது வௌவல் செயும்."

என மலர்க்குடையைத் தான் பெறுதலும் அது தன் முகவொளியை அபகரித்தலுமாகிய இஷ்டத்தையும் அநிஷ்டத்தையும் அடைதலும்,

"இலகு மதிகளங்க மேந்திழையாய் நீத்தற்
குலகிலுன தானனமா யுற்றும் — திலகமென்பேர்
சேர்களங்க மேபெற்றான் பேதையரைச் சேர்ந்தக்கால்
யார்களங்கி யாகா ரறை."

எனக் களங்கம் ஒழித்தலாகிய இஷ்டத்தை அடையாமையும் ஆகிய இம்மூன்று வகையாலும் வரும்.

௩௯. தகுதியணி

இதனை வடநூலார் **சமாலங்கார** மென்பர். இவ்வணி மூன்று வகைப்படும்.

(1) தகுதியாகிய இரண்டு பொருள்களுக்குச் சம்பந்தத்தைச் சொல்லுதல்.

உ-ம்: "இந்தத் தாளவட மேந்திழைநின் கொங்கைகளில்
சந்தமுறச் சேர்தல் தகும்."

(2) காரியத்தை அதன் காரணத்தோடொத்த செய்கையுள்ளதாகச் சொல்லுதல்.

உ-ம்: "கானந் தனிலுதித்தக் கானந் தலையழித்திட்
டூனஞ்செய் தீயி னுதித்தபுகை — தானும்
எழிலி யுருவாகி யீர்ம்புனலைப் பெய்தத்
தழலை யவித்தல் தகும்."

(3) விரும்பத்தகாததை யடையாமல் விரும்பப்பட்டதையே யடைதல்.

உ-ம்:
"பொற்கொடிநீர் நின்று புரிதவத்தாற் கஞ்சமலர்
சொற்கலினின் தாளுருவாய்த் தோன்றியே — நற்கதியைச்
சேர்வுற் றனவுலகிற் செய்யதவ நற்கதியைச்
சார்விக்கு மென்பதுமெய் தான்."

இதில், நற்கதி - புண்ணிய லோகமும் நல்ல நடையுமாம்.

"நந்தலுறு தீவினைசெய் யேலென்று நான்மறைதேர்
அந்தணன்பல் கானன் கறைந்துமவன் — மைந்தனனி
நந்தலுறு தீவினையை நாடோறுஞ் செய்துமொரு
தந்தை யுரைகடவான் றான்."

இதில், எதிர்மறையால் அநிஷ்டந் தோன்றினும் அக்கினிகாரிய மென்னும் பொருளால் இஷ்டம் அடைதலையாம்.

"மாதர்சுவர்க் கத்துநசை வைத்தமர்செய் வேந்தடைந்தான்
மாதர்சுவர்க் கத்தினையே மாண்டு."

இதில், அநிஷ்டந் தோன்றினுஞ் சிலேடையால் இஷ்டம் அடைதலையாம்.

௪௦. வியப்பணி

அஃதாவது, ஒரு பயனைக் கருதி அதற்கும் பகையாகிய முயற்சியைச் செய்தல். இதனை வடநூலார் **விசித்திராலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்: "ஓதுந் திறத்தி லுயர்ந்தோர்க டாழ்குவரெப்
போதுமுயர் வெய்தற் பொருட்டு."

என வரும்.

௪௧. பெருமையணி

இதனை வடநூலார் **அதிகாலங்கார** மென்பர். இவ்வணி இருவகைப்படும்.

(1) பெரிய ஆதாரத்தினும் ஆதேயத்தைப் பெரிதாகச் சொல்லுதல்.

உ-ம்: "உலக முழுதடங்கு மாவிசும்பி லுன்றன்
அலகில் குணமடங்கா வாம்."

(2) பெரிய ஆதேயத்தினும் ஆதாரத்தைப் பெரிதாகச் சொல்லுதல்.

உ-ம்: மன்சீ ருலகெவ் வளவுபெரு மைத்தளவில்
உன்சீ ரடங்கி யுள.

சஉ. சிறுமையணி

அஃதாவது, அற்பமாகிய ஆதேயத்தினும் ஆதாரத்தை மிக அற்பமாகச் சொல்லுதல். இதனை வடநூலார் அல்பாலங்கார மென்பர்.

உ - ம்: "விரலாழி கைவளையாய் விட்டதினி யார்த்து
வரலாழிக் கென்செயமெம் மாது."

ஆதாரம் - இடம்.

சங. ஒன்றற்கொன்றுதவியணி

அஃதாவது, ஒன்றற்கொன்று உபகரித்தலைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் அந்நியோந்நியாலங்கார மென்பர்.

உ - ம்: "திங்களிர வால்விளங்குஞ் செப்புகதிர்த் திங்களால்
கங்குல் விளங்குமே காண்."

சச. சிறப்புநிலையணி

இதனை வடநூலார் விசேடாலங்கார மென்பர். இவ்வணி மூன்று வகைப்படும்.

(1) பிரசித்தமாகிய ஆதாரம் இல்லாதிருப்ப ஆதேயத்தின் இருப்பைச் சொல்லுதல்.

உ - ம்: "தினகரனில் லாமலவன் செய்ய கதிர்கள்
இனிதிலங்குந் தீபத் திருந்து."

(2) ஒரு பொருளைப் பல இடங்களில் இருப்பதாகச் சொல்லுதல்.

உ - ம்: "ஆயிழை நல்லா ளகம்புறமுன் பின்னெங்கும்
மேயவெனக் குத்தோன்று மே.

(3) அற்பகாரியஞ் செய்யத்தொடங்கி அருமையாகிய மற்றொரு காரியஞ் செய்தல்.

உ - ம்: "மாட்சியினிற் காண்பேற்கு வள்ளலே கற்பகநற்
காட்சியுங்கிட் டிற்றெளிது காண்."

சரு. மற்றதற்காக்கலணி

இதனை வடநூலார் வியாகாதாலங்கார மென்பர். இவ்வணி மூவகைப்படும்.

(1) ஒரு காரியத்தினது உலகறி காரணத்தை ஒருவன் அதற்குப் பகையாகிய காரியத்திற்குக் காரணமாக்குதல்.

உ - ம்: "உலகைமகிழ் விக்கு முயர்மலர்கொண் டேவேள்
உலகை வருத்து முடன்று."

(2) ஒருவன் ஒரு காரியத்திற்குச் சாதாரணமாகக் கொண்ட பொருளை மற்றொருவன் அதற்குப் பகையாகிய காரியத்திற்குச் சாதனமாகக் கொள்ளுதல்.

உ - ம்: "கண்ணாற் கொலப்பட்ட காமனையிக் காரிகையார்
கண்ணாலுய் விக்கின்றார் காண்."

(3) ஒரு காரியத்தை உண்டாக்குதற்கு ஒருவரால் உட்கொளப்பட்ட பொருளான் மற்றொருவர் அதன் பகைக் காரியத்தை நன்றாகச் சமர்த்தித்தல்.

உ - ம்: "உலுத்தன் மிடிவருமென் றுள்வெருவி நல்கான்
நிலத்தென் றொருவ னிகழ்த்த—நலத்திசைகூர்
வள்ளலுமவ் வச்ச மருவியே நல்குமென
விள்ளலுற்றான் மற்றொருவன் மெய்."

௪௬. காரணமாலையணி

அஃதாவது, பின்பின்னாக வருவனவற்றிற்கு முன்முன்னாக வருவனவற்றைக் காரணங்களாகவேனுங் காரியங்களாகவேனுஞ் சொல்லுதல்.

இதனை வடநூலார் **காரணமாலா** என்பர்.

உ - ம் : "நீதியாற் செல்வ நிகழ்செல்வத் தாற்கொடைமற்
றேதுகொடை யாற்சீ ருளா."

இதில், நீதி முதலியன செல்வ முதலியவற்றிற்குக் காரணமாதல் காண்க.

உ - ம் : "படர்நரகம் பாவத்தாற் பாவ மிடியால்
மிடியீவி லாமையினா மே."

இதில், நரகமுதலியன பாவமுதலியவற்றிற்குக் காரியமாதல் காண்க.

௪௭. ஒற்றைமணிமாலையணி

அஃதாவது, பின்பின்னாக வருவனவற்றிற்கு முன்முன்னாக வருவனவற்றை விசேடியங்களாகவேனும் விசேடணங்களாகவேனுஞ் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் **ஏகாவளியலங்கார** மென்பர்.

உ - ம் : "மன்னிவன்கண் காதளவுங் காதுதோண் மட்டியையுந்
துன்னுறுதோள் சானுத் தொடும்."

இதில், கண் முதலியன விசேடியம்.

"நிறைவெளியு மதிலியங்கு தினகானு
மவன்கதிர்சேர் நிலவு மன்னேன்
குறைவில்பிறப் பிடமாய புனலுமத
னதுபித்தக் கூறாந் தீயும்

அறைநெறியி னதனிலவி வழங்குபுரு
டனுமவற்குப் பிராண னாகி
உறைவளியு மதுகொண்மண முறுநிலனு
மாமிறையெட் டுருவுட் கொள்வாம்."

இதில், வெளிமுதலியன விசேடணம்.

௪௮. மாலைவிளக்கணி

அஃதாவது, தீபகத்தையும் ஏகாவளியையுஞ் சேர்த்துச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் **மாலாதீபகாலங்கார** மென்பர்.

உ - ம் : "மனைக்கு விளக்க மடவாள் மடவாள்
தனக்குத் தகைசால் புதல்வர்—மனக்கினிய
காசற் புதல்வர்க்குக் கல்வியே கல்விதனக்
கோதிற் புகழ்சா லுணர்வு."

இதில், எல்லா வாக்கியங்களுக்கும் விளக்கமென்னும் ஒருசொல் முடிபாய் வருதலால் தீபகவிதியும், மடவாள் முதலியவற்றை முன்முன்னாக வரும் மனை முதலியவற்றிற்கு விசேடியங்களாகச் சொல்லுதலால் ஏகாவளி விதியும் வந்தன.

௪௯. மேன்மேலுயர்ச்சியணி

அஃதாவது, மேன்மேலும் ஒன்றற்கொன்று உயர் குணத்தாலேனும் இழிகுணத்தாலேனும் உயர்வாதலைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் **சாராலங்கார**மென்பர்.

உ - ம் : "தேன்மதுர மாமதனிற் றெள்ளமுத மேமதுரம்
மான்சொலதி னும்மதுர மாம்."

இஃது உயர்வு

"நீரினு நுண்ணிது நெய்யென்பர் நெய்யினும்
யாரு மறிவர் புகைநுட்பம்—தேரின்
நிரப்பிடும்பை யாளன் புகுமே புகையும்
புகற்கரிய பூழை நுழைந்து."

இஃது இழிவு.

௫௦. நிரனிறையணி

அஃதாவது, வரிசையாகச் சொல்லப்பட்ட பொருள்களுக்குச் சம்பந்தமுள்ளவைகளை அம்முறையே சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் **யதாசங்கியாலங்கார**மென்பர்.

உ-ம்: "தரியலர்க்குந் தன்னிற் பிரியலர்க்கு மெங்கோன்
தெரிதுன்பு மின்புஞ் செயும்."

என வரும்.

௫௧. முறையிற்படர்ச்சியணி

அஃதாவது, முறையாக ஒரு பொருள் பல இடங்களிற் சென்றடைதலேனும் ஓரிடத்திற் பலபொருள் சென்றடைதலேனுஞ் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் பரியாயாலங்காரமென்பர்.

உ-ம்: "நஞ்சமே நீபண்டை நாளி னதிபதிதன்
நெஞ்சிலிருந் தாங்கதன்பி னீங்கியே—செஞ்சடிலச்
சங்கரனார் கந்தரத்திற் சார்ந்திக் கொடியோன்வாய்த்
தங்குதியிக் காலந் தனில்."

எனவும்,

"முன்னா ளிருவர்க்கும் யாக்கையொன் றாக முயங்கினம்யாம்
பின்னாட் பிரியன் பிரியையென் றாயினம் பேசலுறும்
இந்நாட் கணவன் மனைவியென் றாயின மெண்ணினினிச்
சின்னாளி லெப்படி யோமன்ன நீயிங்குச் செப்புகவே."

எனவும் வரும். முறையே காண்க.

௫௨. மாற்றுநிலையணி

அஃதாவது, இழிவாகிய பொருளைக் கொடுத்து உயர்வாகிய பொருளை வாங்குதலைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் பரிவிருத்தியாலங்காரமென்பர்.

உ-ம்: "சடாயு கிழவுடம்பைத் தான்கொடுத்துப் பெற்றான்
கெடாததொரு கீர்த்தி யுடம்பு."

௫௩. ஒழித்துக்காட்டணி

அஃதாவது, ஒருபொருளை ஓரிடத்து இல்லையென ஒழித்து மற்றோரிடத்து உண்டென்று நியமித்தலாம். இதனை வடநூலார் பரிசங்கியாலங்காரமென்பர்.

உ-ம்: "சிறைபடுவ புட்குலமே யன்றிநின் றேயத்
திறைவமக் கட்கு ளில்லை."

என வரும்.

"சிந்துநிகர் தானையாய் தீத்தொழிலைச் செய்வோர்கள்
அந்தணரே நின்னாட் டகத்து."

இதில், ஒழிப்புச் சொல்லானது தொக்கு நின்றது.

௫௪. உறழ்ச்சியணி

அஃதாவது, சமானமாகிய வலிமையையுடைய இரண்டு பட்சங்களைக் காட்டி விகற்பித்தலாம். இதனை வடநூலார் **விகல்பாலங்கார**மென்பர்.

உ-ம்: "தலையையே னும்விரைந்தெந் தார்வேந்தர்க் கோர்நின்
சிலையையே னும்வளைத்தல் செய்."

௫௫. கூட்டவணி

இதனை வடநூலார் சமுச்சயாலங்கார மென்பர். இவ்வணி இரண்டு வகைப்படும்.

(1) பகை யில்லாமையால் ஒருகாலத்திற் கூடத் தக்க பொருள்களுக்குக் கூட்டத்தைச் சொல்லுதல்.

உ-ம்:

"நின்சீ ருருவு வெளிப்படுத னோக்கி நோக்கி நிலைதளரும்
என்பூ டுருக விளமுலை மேற்புல்லு முனிந்தா யெனவருந்தும்
அன்போ டுட னீர்த்தனபோ னகைக்கு மகன்றா யெனவெளியிற்
பின்போ தருநல் லுணர்விழந்த பித்தர் போலப் பேதுறுமால்."

இதில், நிலைதளர்தல், புல்லல், நகைத்தல் முதலியன கூடின.

(2) பலகாரணங்கள் கூடுதலால் ஒருகாரியம் பிறத்தல்.

உ-ம்: "குலமு முருவங் குணமுந் திருவு
நலமுமுயர் கல்வி நயமும்—வலமும்
செருக்கைவிளைக் கின்றனவிச் செம்மற்கு நாளும்
திருக்கறுநன் மாண்பிற் செறிந்து."

௫௬. வினைமுதல் விளக்கணி

அஃதாவது, ஒரு கர்த்தாவைச் சேர்ந்த முறையுள்ள பல செய்கைகளை முறை பிறழாமற் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் காரகதீபகாலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: "துயில்கின்றான் வாசநீர் தோய்கின்றான் பூசை
பயில்கின்றான் பல்சுவைய வுண்டி—அயில்கின்றான்
காவலனென் றோங்குகடை காப்பவரா றள்ளுநுமிட்
பாவலரைப் பொன்னேகண் பார்."

என வரும்.

௫௭. எளிதின் முடிபணி

அஃதாவது, ஒருவன் செயத்தொடங்கிய காரியம் மற்றொரு காரண உதவியால் எளிதில் முடிதலாம். இதனை வடநூலார் சமாதியலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: "மதிநுதலாட் கியானூடன் மாற்றத் தொழும்போ
துதவிமுகில் செய்தன் றொலித்து."

௫௮. விறல்கோளணி

அஃதாவது, வலியுடைய பகையின்மேலாதல் அதனது துணையின்மேலாதல் பராக்கிரமித்தலைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் பிரத்தியநீகாலங்கார மென்பர்.

உ-ம்:

"வண்டினந்தே னூட்டுமரை வாட்டலிற்சீற் றங்கொடுபோய்க்
கண்டது திங் கட்குக் களங்கு."

இது பகை.

"தாக்குவிழிக் குத்துணையாய்ச் சார்ந்திலங்கு காதைக்கீழ்
ஆக்கிநின்ற நீலத் தலர்."

இது பகைத்துணை.

௫௯. தொடர்நிலைச் செய்யுட் பொருட்பேறணி

அஃதாவது, ஒருபொருளைச் சொல்லத் தண்டாபூபிகா நியாயத்தினால் மற்றொரு பொருள் தோன்றுதல். தண்டாபூபிகா நியாயமானது, தண்டத்தை யபகரித்தலினால் அதனிற் சேர்த்துவைத்த அப்பம் முதலிய உணவு அபகரிக்கப்படுதலுந் தானே விளங்கல். இதனை வடநூலார் காவியார்த்தாபத்தியலங்கார மென்பர்.

உ-ம் : "மங்கைமுகந் திங்களையே வாட்டிற் றறைகுவதென்
பங்கயமென் போதுபடும் பாடு."

என வரும்.

௩௦. தொடர்நிலைச் செய்யுட் குறியணி

அஃதாவது, சாதிக்கத்தக்க பொருளை வாக்கியார்த்தத்தினாலாயினும் பதார்த்தத்தினாலாயினும் அவ் விரண்டினாலுமாயினுஞ் சாதித்தலாம். இதனை வடநூலார் **காவியலிங்காலங்கார** மென்பர். இவ்வணி மூன்று வகைப்படும்.

(1) வாக்கியப் பொருட் செய்யுட் குறி

உ-ம் : "காமனைவென் றேன் கண்ணுதலோ னென்மனத்தின்
மீமருவு கின்றான் விடாது."

இதில், பின் வாக்கியார்த்தத்தைக்கொண்டு வெல்லுதல் சாதிக்கப்பட்டது.

(2) பதப்பொருட் செய்யுட் குறி

உ-ம் : "மினிர்நீறே யீசன் விழிமணியே வாழி
தெளியுடையான் மீதணியுஞ் சீரால்—உளதாய
இன்பவொளி யைக்கவர்வீ டென்னுமோ கத்தமுந்தற்
கன்பினேன் செல்வே னமைந்து."

இதில், வீடடைதலை மோகமாகச் சொல்லுதல் அப்பிரசித்தமாகையால் அது சுகவொளியை யபகரித்தலென்னும் பதார்த்தத்தினாற் சாதிக்கப்பட்டது.

(3) இருமைச் செய்யுட் குறி

உ-ம் : "கலைதேர் புலமைநிறை காரிகைபா லோர்தன்
கலைமேற்கோட் பட்டதெக்கே சஞ்சேர்—நிலையதற்குப்

பேசுவிலங் காங்கவரி பின்புறங்கொள் சாமரையை
ஏசுறயார் சொல்வா ரிணை."

இதில், புலமையிற் சிறந்த காரிகையாற் சிரமேற்கொள்ளப்பட்ட தெக்கேசமென்னும் வாக்கியார்த்தமும், விலங்கு பின்புறங் கொண்ட என்னும் பதார்த்தமுஞ் சேர்ந்து காரிகை கூந்தற்குச் சாமரை யொப்பாகாமை சாதிக்கப்பட்டது.

௩௧. வேற்றுமைப்பொருள் வைப்பணி

அஃதாவது, பொதுப்பொருளாற் சிறப்புப்பொருளையுஞ் சிறப்புப்பொருளாற் பொதுப்பொருளையுஞ் சாதித்தலாம். இதனை வடநூலார் **அர்த்தாந்தரந்யாசாலங்கார** மென்பர்.

உ-ம் : "நிறைவாரி யைத்தாண்டி நின்றா னனுமன்
அறைபெரியோர்க் கென்றோ வரிது."

இதில், பெரியோர்க்கு அரிது இல்லை யென்னும் பொருளால் அனுமன் கடலைத்தாண்டி நின்றான் என்னும் வருணியமாகிய சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்பட்டது.

"ஊரங் கணனீ ரரவுநீர்ச் சேர்ந்தக்கால்
பேரும் பிறிதாகித் தீர்த்தமாம்—ஒரும்
குலமாட்சி யில்லாருங் குன்றுபோ னிற்பர்
நலமாட்சி நல்லாரைச் சார்ந்து."

இதில், முன்னிரண்டடியிற் சொல்லப்பட்ட சிறப்புப்பொருளால் பின்னிரண்டடியாலுஞ் சொல்லப்பட்ட வருணியமாகிய பொதுப்பொருள் சாதிக்கப்பட்டது.

" தாழ்ந்தோ ருயர்வ ரென்றுமிக
வுயர்ந்தோர் தாழ்வ ரென்றுமறம்
சூழ்ந்தோ ருரைக்கு முரைகண்டா
மதில்சூழ் கிடந்த தொல்லஃறி
தாழ்ந்தோ ரனந்தன் மணிமுடிமே
னின்றன் றுயர்ந்து தடவரையைச்
சூழ்ந்தோர் வரையி னுதிப்பவன்றூட்
கீழ்நின் றதுபோய்ச் சூழெயிலே."

இதில், பின்சொல்லப்பட்ட வருணியமாகிய சிறப்புப் பொருளால் முன் சொல்லப்பட்ட அவருணியமாகிய பொதுப்பொருள் சாதிக்கப்பட்டது. பிறவும் அன்ன.

௬௨. மலர்ச்சியணி

அஃதாவது, சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்தற்குப் பொதுப்பொருளையும், மீட்டும் அப் பொதுப்பொருளைச் சாதித்தற்கு மற்றொரு சிறப்புப்பொருளையுஞ் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் **விகஸ்வராலங்கார** மென்பர்.

உ-ம் : " தேடு மணிபலவுஞ் சேரிமைய மால்வரைக்குக்
கூடுபனி யாலோர் குறைவுண்டோ — நீடுபல
இன்குணத்திற் குற்றமொன் றிந்து பலகதிரின்
புன்களங்கம் போலடங்கிப் போம்."

இதில், முன்னிரண்டடியினுஞ் சொல்லிய சிறப்புப் பொருளைச் சாதிக்கப் பல குணங்களில் ஒரு குற்றம் மறையுமென்னும் பொதுப் பொருளைச் சொல்லி அதைச் சாதித்தற்குச் சந்திர கிரணங்களிற் களங்கம்போலென்னுஞ் சிறப்புப் பொருள் கூறப்பட்டது.

௬௩. கற்றோர் நவிற்சியணி

அஃதாவது, மிகுதிக்குக் காரணமாகாததை அதற்குக் காரணமாகச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் **பிரௌடோக்தியலங்கார** மென்பர்.

உ-ம் : " தக்கவிவள் கண்யமுனை தன்னி லலர்குவளை
ஒக்குங் கருமை யுள."

இதில், குவளையின் கருமை மிகுதிக்கு ஏதுவாகாத யமுனையிற் பிறத்தல் ஏதுவாகச் சொல்லப்பட்டது.

" ஐந்தாரு வின்மலர்த்தா தங்காம தேனுவின்பால்
சிந்தா மணியினொளி சேர்த்தனதன் — நந்தா
உயிர்ப்பினொடு சங்கநிதி யுள்வெளியைந் தாலும்
வியப்பவிவற் றந்தான் விதி."

இதுவுமது.

௬௪. உய்த்துணர்வணி

அஃதாவது, ஒரு காரியம் முற்றுப்பெறுதற்கு இஃது இவ்வாறுமெனின் என ஊகித்தலாம். இதனை வடநூலார் **சம்பாவநாலங்கார** மென்பர்.

உ-ம் : " சேடுறுநங் கோன்புகழைச் சேடனவி லத்தொடங்கின்
பீடுறவே முற்றுப் பெறும்."

௬௫. பொய்த் தற்குறிப்பணி

அஃதாவது, ஒரு பொருளைப் பொய்யாக்குதற்கு மற்றொரு பொய்ப் பொருளைக் கற்பித்தலாம். இதனை வடநூலார் **மித்தியாத்தியவசிதியலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்: "வான்பசுந்தோல் போற்சுருட்ட வல்லோன் பசுபதியைத்
தான்பரவா தெய்து றூஉம் வீடு."

"விண்மலர்த்தார் வேய்ந்தோனே வேசையரைத் தன்வசமாப்
பண்ணுதற்கு வல்லனென் பார்."

என வரும்.

௬௬. வனப்புநிலையணி

அஃதாவது, வருணியத்தை விசேடியமாக்கிக் கொண்டு வருணிக்கவேண்டிய வாக்கியார்த்தத்திற்கு ஒப்பாகிய மற்றொரு வாக்கியார்த்தத்தை வருணித்தலாம். இதனை வடநூலார் இலலிதாலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: "பெருகறன்முற் றும்போன பின்கரைகோ லத்திற்
திருவனையாள் வேட்டல் செயும்."

இதில், சிறிதன்போடு வந்த நாயகனை யிகழ்ந்து, மற்றொருத்தியிடத்தி லவன் போனபின்பு தன்னைத் தூது விட விரும்பிய நாயகியைக் குறித்துத் தூதி தான் சொல்லவேண்டியதற் கொத்த நீர் போயபின் கரைகோலல் கூறினாள்.

௬௭. இன்பவணி

இதனை வடநூலார் பிரஹர்ஷணாலங்கார மென்பர். இவ்வணி மூன்று வகைப்படும்.

(1) முயற்சியின்றி விரும்பப்பட்ட காரியஞ் சித்தித்தல்.

உ-ம்: "தன்னை யகன்விழைந்த தையலையே தூதாக
அன்னான்க ணுய்த்தா ளணங்கு."

(2) விரும்பப்பட்ட பொருளினும் அதிகமாகிய பொருள் சித்தித்தல்.

உ-ம்: "மழுங்குவிளக் கைத்தூண்ட மங்கையெழும் போது
செழுங்கதிர்தோன் றிற்றிருள்கால் சீத்து."

(3) உபாயஞ் சித்தித்தற் பொருட்டுச் செய்யும் முயற்சியாற் பலமே சித்தித்தல்.

உ-ம்: "தங்கு நிதியஞ் சனமூ லிகையகழ்ந்தோன்
அங்குநிதி யேகண்டா னன்று."

௬௮. துன்பவணி

அஃதாவது, விரும்பப்பட்ட பொருளைக் குறித்து முயற்சி செய்ய அதற்குப் பகைப்பொருள் கிடைத்தலாம். இதனை வடநூலார் விஷாதநாலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: "சோருஞ் சுடர்விளக்கைத் தூண்டு கையிலவிந்த
தாருமிடர் கூர வகத்து."

௬௯. அகமலர்ச்சியணி

அஃதாவது, ஒன்றன் குணகுற்றங்களான் மற்றொன்றற்கு அவை யுளவாதலைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் உல்லாசாலங்கார மென்பர். இவ்வணி நான்கு வகைப்படும்.

(1) குணத்தினாற் குணத்தைச் சொல்லுதல்.

உ-ம்: "இக்கற் பினள்மூழ்கித் தூய்மைசெயு மோவென்னையென்
றக்கங்கை கொள்ளு மவா."

இதில், கற்பினள் பெருமைக் குணத்தாற் கங்கைக்குப் பரிசுத்த குணஞ் சொல்லப்பட்டது.

(2) குற்றத்தினாற் குற்றத்தைச் சொல்லுதல்.

உ-ம்: "சினக்கதிர்வேல் வேந்தேநின் றெவ்வர் மடவார்
வனத்திலடைந் தோடுங்கால் மாழ்கித் — தனத்திலுற
வைத்தபெருந் திட்பமடி வையாத நான்முகனை
மைத்தவிழி நீருகவை வார்."

இதில், பாதங்களின் மென்மைக் குற்றத்தால் விணாக முலைகளிற் கடினத்தை வைத்த நான்முகன் நிந்தை கூறப்பட்டது.

(3) குணத்தினாற் குற்றத்தைச் சொல்லுதல்.

உ-ம்: "நாறாத் தகடேபோ னன்மலர்மேற் பொற்பாவாய்
நீறாய் நிலத்து விளியரோ — வேறாய
புன்மக்கள் பக்கம் புகுவாய்நீ பொன்போலும்
நன்மக்கள் பக்கந் துறந்து."

இதில், நல்லோர் பெருமைக் குணத்தால் திருமகளுக்கு அவரை யடையாமைக் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(4) குற்றத்தினாற் குணத்தைச் சொல்லுதல்.

உ-ம்: "கோவடுவேற் கொற்றவநீ கொல்லாமை விட்டதுவே
சேவகர்க்குப் பேறா தியம்."

இதில், அரசன் கொடுமைக் குற்றத்தினாற் கொலையின்றிப் புறம்போதற் குணஞ் சொல்லப்பட்டது.

எ௦. இகழ்ச்சியணி

அஃதாவது, ஒன்றன் குணகுற்றங்களால் மற்றொன்றற்கு அவை உளவாகாமையைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் அவக்ஞயாலங்கார மென்பர். இவ்வணி இரண்டு வகைப்படும்.

(1) குணத்தினாற் குண முண்டாகாமை.

உ-ம்: "ஆழ வமுக்கி முகக்கினு மாழ்கடனீர்
நாழி முகவாது நானாழி."

இதில், கடலின் பெருமைக் குணத்தால் நாழிக்கு அதிக நீர் கொள்ளலாகிய குண முண்டாகாமை கூறப்பட்டது.

(2) குற்றத்தாற் குற்ற முண்டாகாமை.

உ-ம்: "கமலமலர் தற்கண்டு கூம்புதலாற் காமர்
அமுதகிர ணற்கென் குறைவு."

இதில், கமலங் கூம்புதற் குற்றத்தாற் சந்திரனுக்குக் குறைவாகிய குற்ற முண்டாகாமை கூறப்பட்டது.

எக. வேண்டலணி

அஃதாவது, குற்றத்தாற் குண முண்டாதலைக் கண்டு அக் குற்றத்தைப் பிரார்த்தித்தலாம். இதனை வடநூலார் அநுக்ஞயாலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: "வெண்டிரு நீறு புனையுமா தவர்க்கு
விருந்துசெய் தறுபெரு மிடியும்
கொண்டநல் விரதத் திளைக்கும்யாக் கையுநீ
கொடியேனற் கருளுநா ளுளதோ."

எ௨. இலேசவணி

அஃதாவது, குற்றத்தைக் குணமாகவும், குணத்தைக் குற்றமாகவும் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் இலேசாலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: "பறவைத் தொலாமனப் படியே திரிதரக்
குறைவிலிக் கிளிக்குக் கூட்டுச்
சிறைநீங் கிளவியிற் சேர்பய னுமே."

இஃது அரசனுக்கு இனியனைத் தன்னினீங்கி அவன் புறத்து நெடுநாளாக இருக்குங் கல்விசான்ற புதல்வனைப் பார்த்தற்கு விரும்பிய தந்தையாற் சொல்லப்பட்டது. இதில், மதுரச் சொல்லாகிய குணம் பஞ்சரச்சிறைக்குக் காரணமாகையாற் குற்றமாகவும், மதுரச்சொல் இல்லாமையாகிய குற்றம் வேண்டியவாறு திரிதற்குக் காரணமாகையாற் குணமாகவுஞ் சொல்லப்பட்டன.

எந. குறிநிலையணி

அஃதாவது, புகழ்பொருளை உணர்த்துஞ் சொற்களாற் குறித்தறிதற்குத் தகுதியாகிய பொருளைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் **முத்திராலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்:

"மந்தா கினியணி வேணிப் பிரான்வெங்கை மன்னவநீ
கொந்தார் குழன்மணி மேகலை நூனுட்பங் கொள்வதெங்ஙன்
சிந்தா மணியுந் திருக்கோ வையுமெழு திக்கொளினும்
நந்தா வுரையை யெழுதலெவ் வாறு நவின்றருளே."

இதில் சிந்தாமணி முதலிய செய்யுள் குறிக்கப்பட்டன.

எச. அரதனமாலையணி

அஃதாவது, சொல்லத் தொடங்கிய பொருள்களை முன்பின் முறை வழுவாது வரச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் **இரத்நாவளியலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்: "உனதுபிர தாப முயிரிழந்த தெவ்வர்
மனைவியா ரோருறுப்பின் மண்ணும்—சினவிழியின்
ஆரமுநெஞ் சிற்றீயு நாசியிற்கா லும்மறிவின்
ஆரும் வெளியுருவு மாம்."

இதில், பஞ்ச பூதங்களும் முறை பிறழாமற் சொல்லப்பட்டன.

எரு. பிறிதின்குணம்பெறலணி

அஃதாவது, ஒரு பொருளானது தன் குணத்தை இழந்து பிறிதொன்றின் குணத்தைக் கவர்தலாம். இதனை வடநூலார் **தத்குணாலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்: "இவண்மூக் கணிமுத் திதழொளியாற் பெற்ற
துவண்பதும ராகத் தொளி."

இதில், குணம்—சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் முதலியன.

எசா. தொல்லுருப்பெறலணி

இதனை வடநூலார் **பூர்வரூபாலங்கார** மென்பர். இவ்வணி இருவகைப்படும்.

(1) ஒன்று மற்றொன்றன் குணத்தை யடைந்திருந்தும் மீட்டுந் தன் குணத்தையே யடைதலாம்.

உ-ம்: "நித்தன் களக்கறையா னீலுருக்கொள் சேடனுஞ்சீர்
உற்றடைந்தான் றன்முன் னுரு."

(2) ஒரு பொருள் விகாரத்தை யடைந்தபோதிலும் பூர்வதிசையைச் சொல்லுதலாம்.

உ-ம்: "வளியால் விளக்கவிந்து மாதுளத்தி னணம்
ஒளிமே கலைசெயலா லுண்டு."

என வரும்.

"நின்னொடு முரணிய நிருபர்நா டழிந்தும்
அரசுக ளுறையிடத் தரசுக ளுறையும்
மாவினம் பொருந்திட மாவினம் பொருந்தும்
அத்திகள் வாழிடத் தத்திகள் வாழும்
முரசொலி கெழுமண முன்றிற்
பரசுசீர் சிறந்த பண்புடை வேந்தே."

இது சிலேடை.

எஎ. பிறிதின்குணம்பெறுமையணி

அஃதாவது, ஒரு பொருளானது தன்னோடு சம்பந்தித்த பிறிதொன்றன் குணம் அடையாமையாம். இதனை வடநூலார் **அதத்குணாலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்: "புனைகழற்கா னங்கோன் புகழ்திசைவே ழங்கள்
நனைமதத்திற் றோய்ந்து நயவார்—மனைவியர்வாட்
கண்மை யறத்துடைத்துங் காமர் மதிபோல
வெண்மையுடைத் தாய்விளங்கு மே."

இதில் புகழ் கரிதாகாமை காண்க.

எஅ. தன்குணமிகையணி

அஃதாவது, மற்றொன்றன் சார்பினாலே தனது இயற்கைக் குணம் மிகுதலாம். இதனை வடநூலார் **அநுகுணாலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்: "வார்செவிசேர் காவிமலர் மானனையாய் நின்கடைக்கட்
பார்வையினான் மிக்ககரும் பண்பு."

இதில், கடைக்கட் பார்வையின் சார்பினால் குவளையின் கருமைக்கு மிகுதல் சொல்லப்பட்டது.

எகூ. மறைவணி

அஃதாவது, பொதுக் குணத்தினால் இரண்டு பொருள்களுக்கு வேற்றுமை தோன்றாமையாம். இதனை வடநூலார் **மீலிதாலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்: "பேதமுறத் தோன்றாதிப் பேதையியற் கைச்சிவப்பார்
பாதமுற வூட்டியசெம் பஞ்சு."

அ௦. பொதுமையணி

அஃதாவது, ஒப்புமையால் இரண்டு பொருள்களுக்கு விசேடந் தோன்றாமையாம். இதனை வடநூலார் **சாமானியாலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்: "வண்பதும வாவி யடைந்தமட வார்வதனம்
பண்பி னறியப் படா."

அக. மறையாமையணி

அஃதாவது, பொதுக்குணத்தினால் ஒற்றுமையுடைய இரண்டு பொருள்களுக்கு ஒரு காரணத்தால் வேற்றுமை தோன்றுதலாம். இதனை வடநூலார் **உந்மீலிதாலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்: "ஒழுகுறு மருவி யீட்ட மொலியினா னகுவெண் டிங்கள்
பழகுறு முடற்க ளங்காற் பாகசா தனன்கூர்ங் கோட்டு
மழகளி றமிழ்ம தத்தான் மலர்மிசைக் கடவு ளூர்தி
யழகுறு நடையா லன்றி யறிதரப் படாவக் குன்றில்."

இது கைலாச வருணனை.

அஉ. சிறப்பணி

அஃதாவது, ஒப்புமையாற் பொதுமையுற்றிருந்த இரண்டு பொருள்களுக்கு ஒரு காரணத்தால் விசேடந்

தோன்றுதலாம். இதனை வடநூலார் விசேடகாலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: "விதுவெழலுஞ் சோர்வுறலான் மின்னார் முகத்தின்
பதுமமலர் வேறு படும்."

அ௩. இறையணி

இதனை வடநூலார் உத்தராலங்கார மென்பர். இவ்வணி இரண்டு வகைப்படும்.

(1) மறைப்பு இறை

அஃதாவது, ஓர் அபிப்பிராயத்தைத் தன்னுள் மறைத்து வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற உத்தரத்தைச் சொல்லுதலாம்.

உ-ம்: "மாயையை யகன்று னடக்கக்கா லெழுமோ
வாயிடை மாற்றமொன் றுண்டோ
போயொரு விடய முணமனம் வருமோ
பொருந்துறு பகலிர வுளவோ
காயமு முயிருங் கலந்துவாழ் வுறுமோ
கண்டன மெனவெனை யொருவர்
நீயறி வுறவிங் குரைப்பவ ருளரோ
நேரிழா யென்றன னிமலன்."

மாயை பிரிவு அப் பெயரினள் பிரிவுள் மறைந்தது.

(2) வியப்பு இறை

அஃதாவது, ஒரு வினவிற்கு அதனையே விடையாகவும் பல வினக்களுக்கு ஒன்றே விடையாகவுஞ் சொல்லுதலாம்.

உ-ம்: "என்பணி பூண்டா னிறைவன்."

இதில், என்பணி - யாது பூணெனவும், எலும்புப் பூணெனவுமாம்.

உ-ம்: "மாதவன்கைக் கொள்வதெது மந்திரமீ சற்கேது
காதலுறு மஞ்சக் கரம்."
என்பதும் அது.

அச. நுட்பவணி

அஃதாவது, பிறர் கருத்தை யறிந்துகொண்டு கருத்தோடு கூடிய செய்கையால் எதிர்மொழி கொடுத்தலாம். இதனை வடநூலார் சூட்சமாலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: "காதலன் மெல்லுயிர்க்குக் காவல் புரிந்ததால்
பேதைய ராயம் பிரியாத — மாதர்
படரிருள்கால் சீக்கும் பகலவனை நோக்கிக்
குடதிசையை நோக்குங் குறிப்பு."

இதில், மாதர் கூட்டத்தி லிருக்கின்ற தலைவி தலைவன் கருத்தை யறிந்து தன் செய்கையால் இரவிடை வருகவென்று சொல்லியது காண்க.

அரு. கரவுவெளிப்படுப்பணி

அஃதாவது, ஒருவரது மறைத்த செய்கையை அதனைத் தான் அறிந்த கருத்தோடு கூடிய தன் செய்கையால் வெளிப்படுத்தலாம். இதனை வடநூலார் பிகிதாலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: "கடிமனைக்குக் காலைவரு காவலற்குத் துஞ்சும்
படிவிரித்தா ளோரணங்கு பாய்."

இதில், காலையில் அமளி விரித்தலால் இராமுழுதும் பரத்தையரில்லிற் கண்டுஞ்சாதிருந்தமை வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

அசு. வஞ்ச நவிற்சியணி

அஃதாவது, ஒரு காரணத்தால் நிகழ்ந்த சத்துவமாகிய குணத்தை மற்றொரு காரணங் கூறி மறைத்தலாம். இதனை வடநூலார் **வியாஜோக்தியலங்கார** மென்பர். சத்துவ மென்பன: கண்ணீர் வார்தல் - புளகரும்பல் - வியர்த்தல் - நகைதோன்றல் முதலியவாம்.

உ-ம்:

"கல்லுயர்தோட் கிள்ளி பரிதொழுது கண்பனிசோர்
மெல்லியலார் தோழியர்முன் வேறொன்று — சொல்லுவரால்
பொங்கும் படைப்பரப்பின் மீதெழுந்த பூந்துகள்சேர்ந்
தெங்கண் கலுழ்ந்தன வென்று."

இதில், சோழனைக் கண்ட மங்கையர் தாங் கொண்ட மயல்நோயினால் உளதாகிய கண்ணீர் வார்தலைச் சேனை பராகத்தால் உளதாயதெனத் தோழியர்க்கு மறைத்தது காண்க.

அஎ. குறிப்பு நவிற்சியணி

அஃதாவது, ஒருபொருளைக் குறித்துச் சொல்ல வேண்டியதை மற்றொரு பொருளைக் குறித்துச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் **கூடோக்தியலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்:

"பிறன்புலத்தில் வாய்நயச்சொல் பெட்புடன்கொள் காளாய்
இறைவனடை கின்றனன்விட் டேகு."

இதில், மறைவிடத்தில் பிறன் மனையாள்வாய்ச் சொல்லைக் கேளாநிற்கும் விடனைக் குறித்துச் சொல்ல வேண்டியதைப் பிறன் விளைநிலத்தின் நெல்லை மேய்கின்ற எருதைக் குறித்துச் சொல்லியது காண்க. சொல்-நெல்லும், மொழியுமாம்.

அஅ. வெளிப்படை நவிற்சியணி

அஃதாவது, சிலேடையான் மறைத்த பொருளைப் புலவன் வெளிப்படுத்தலாம். அதனை வடநூலார் **விவ்ருதோக்தியலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்:

"பிறன்புலத்தில் வாய்நயச்சொல் பெட்புடன்கொள் காளாய்
இறைவனடை கின்றனன்விட் டேகு — துறையினெனப்
பண்பி னுணரப் பகர்ந்தான் குறிப்பாக
நண்பினுயிர் பாங்க னயந்து."

அகூ. யுத்தியணி

அஃதாவது, தனது மருமத்தை மறைத்தற்பொருட்டுச் செய்கையாற் பிறரை வஞ்சித்தலாம். இதனை வடநூலார் **யுக்தியலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்: "மாணிழையா ளன்பன் வடிவைப் படத்தெழுதும்
பாணியிலங் கோர்சிலர்தன் பாங்குற — நாணிமுகக்
கோட்டினாள் சித்திரித்த கோலவுரு வின்கரத்தில்
தீட்டினாள் கன்னற் சிலை."

இதில், தன் கணவன் உருவைக் கருப்புவில்லெழுதி வேறுபடுத்திப் பிறரை வஞ்சித்தது காண்க. பாணி - காலம்.

௧௦. உலகவழக்கு நவிற்சியணி

அஃதாவது, உலகவழக்கச் சொல்லைத் தழுவிக் கொண்டு செலுத்துதலாம். இதனை வடநூலார் **லோகோக்தி யலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்: "அண்ணனீ பேசாதைந் தாறுமா தம்வரையில்
கண்ணைமூ டிக்கொண் டிரு."

௧௧. வல்லோர் நவிற்சியணி

அஃதாவது, அவ்வுலக வழக்கச் சொல்லே மற்றொரு பொருளை உட்கொண்டிருத்தலாம். இதனை வடநூலார் **சேகோக்தியலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்: "பறிமலர்ப்பூங் குஞ்சியாய் பாம்பேபாம் பின்றால்
அறியுமுல கத்தென் றறி."

இஃது, ஒருவன் மற்றொருவன் செய்தியைத் தன்னைக் கேட்க, அவன் சமீபத்திலிருக்கின்றவனைக் காட்டி இவனுக்கே அது தெரியுமென்று சொல்லுங் கருத்தை யுட்கொண்டிருத்தல் காண்க.

௧௨. மடங்குதனவிற்சியணி

அஃதாவது, ஒருவர் ஒருபொருளை அறிவுறுத்தற்குச் சொல்லிய சொல்லுக்கு மற்றொருவன் சிலேடையினாலாதல் எடுத்தல் படுத்தல் முதலிய இசைவிகாரத்தினாலாதல் மற்றொரு பொருளைக் கற்பித்தலாம். இதனை வடநூலார் **வக்ரோக்தியலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்:

"என்பிழைநெஞ் சிற்பொறுமென் றேதவா சென்பிழைசே
மன்பொறுக்கு நெஞ்சிலென்றாண் மாது."

௧௩. தன்மை நவிற்சியணி

அஃதாவது, சாதி சுபாவ தருமத்தையாவது தொழிற் சுபாவ தருமத்தையாவது சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் **சுபாவோக்தியலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்: "அப்பூருஞ் செஞ்சடைமே லம்புலியைப் பார்த்துப்பார்த்
தெப்போதுஞ் சீத்துப்பூத் தென்னுமே—வெப்போடும்
வாலங்காட் டாநிற்கும் வாயங்கா வாநிற்கும்
ஆலங்காட் டான்பூ ணரா."

இது **சாதித்தன்மை.**

"புதுமணத்த காதலனும் பூவையும்புன் வாயில்
எதிருற்று நாண்டமர்கண் டெய்திக் — கதுமென்
றொருவர்க் கொருவர் வழிவிடப்பல் காற்பின்
இருவரும்போய் மீள்வ ரெதிர்."

இது **தொழிற்றன்மை.**

௧௪. நிகழ்வினவிற்சியணி

அஃதாவது, முன் நடந்ததையேனும் பின் நடப்பதையேனும் அப்போது நடக்கிறதாகச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் **பாவிகாலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்: "பிரிவுணர்ந்த வந்நாளப் பேதைவிழிக் கஞ்சம்
சொரிதாளம் யான்றூர நாட்டில் — மருவலுறும்
இப்போதுங் காண்கின்றே னென்செய்கோ விங்கிதற்குத்
துப்போது தோழநீ சூழ்ந்து."

இது **நடந்தது.**

௩௫. வீறுகோளணி

அஃதாவது, செல்வ மிகுதியையேனும், புகழத் தக்க ஒரு சரித்திரத்தைப் புகழ்பொருளுக்கு அங்கமாக வேனுஞ் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் **உதாத்தாலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்: "மணிப்பொற் குழைகொண்டு கோழியெறி வாழ்க்கை
யணிப்பொற் கொடிகா ணவள்."

இது **செல்வமிகுதி.**

"உமையா ளருந்தவஞ்செய் யொண்கச்சி யூரோ
எமையாள் பரமற் கிடம்."

இது புகழ்பொருளுக்கு அங்கம்.

௩௬. மிகுதி நவிற்சியணி

அஃதாவது, ஆச்சரியப்படத்தக்கதாகவும் பொய்யாகவும் இருக்கின்ற கொடை சௌரிய முதலியவற்றைப் புகழ்தலாம். இதனை வடநூலார் அதியுக்தியலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: "ஓதுபுகழ்த் தாதாவாய் நீயுறவிப் போதுலகில்
ஆதுலர்கள் கற்பகமா னார்."

இது **பெருங்கொடை.**

"உன்பிரதா பத்தழலின் வற்றுகட லொன்னலர்மான்
அன்னவர்கண் ணீரினிறைந் தன்று."

இது **சௌரியம்.**

௩௭. பிரிநிலை நவிற்சியணி

அஃதாவது, பெயர்ச்சொற்களுக்கு உறுப்பாற்றலான் மற்றொரு பொருளைத் தந்துரைத்தலாம். இதனை வடநூலார் **நிருக்தியலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்: "நலரையில ராக்குபழி நண்ணுதலால் வேத
அலரவனென் றன்னையறை வார்."

௩௮. விலக்கணி

அஃதாவது, பிரசித்தமானதாகியும் அபிப்பிராயத்தோடு கூடியுமிருக்கின்ற விலக்கைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் பிரதிஷேதாலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: "சூதாடு வோய்சூத மன்று சொரிகணைகள்
மீதோடு பூசலிது மெய்."

இதில், போரிற் சூதத்தன்மையின் இல்லாமை பிரசித்தமாக உளதாகவும், அன்றென்னும் விலக்கு நீ சூதாட்டத்தன்றிப் போரிற் சமர்த்தன் அல்லை யென்னும் இகழ்ச்சியை உட்கொண்டிருக்கின்றது. இது சகுனிக்குச் சொன்னது.

௩௯. விதியணி

அஃதாவது, பிரசித்தமாகிய பொருளின் விதியானது ஓர் அபிப்பிராயத்தோடு கூடிவருதலாம். இதனை வடநூலார் **வித்யலங்கார** மென்பர்.

உ-ம்: "குயில்குயிலே யாகுங் குவலயத்திற் சீர்மிக்
குபர்வசந்த கால முறின்."

இது, குயிலுக்குக் குயிற்றன்மையை விதித்தல் வீணும். இளவேனில் வரின் மதுரவோசையைச் செய்யுமென்பதை யுட்கொண்டிருக்கின்றது.

௧௦௦. ஏதுவணி

இதனை வடநூலார் ஹேத்வலங்கார மென்பர். இவ்வணி இரண்டு வகைப்படும்.

(1) காரணத்தைக் காரியத்துடன் சேர்த்துச் சொல்லுதல்.

உ-ம்: "பெருந்திங்க டோன்றுமே பெய்வளையார் நெஞ்சில்
பொருந்தூட றீர்த்தற் பொருட்டு."

இதில், ஊடல் தீர்த்தல் - காரியம். தோன்றுதல் - காரணம்.

(2) காரணத்தையுங் காரியத்தையும் அபேதப் படுத்துச் சொல்லுதல்.

உ-ம்:

"கூர்கொண்டு வேலுடைநங் கோன்கடைக்கட் பார்வையே
சீர்கொள்கவி வாணர் திரு."

சொல்லணி

இனி, சொல்லணி மடக்குஞ், சித்திரமுமென இரு வகைப்படும். இவை பொருளணிபோற் பெரும்பயனுடைய அன்மையானும், விரிதலானுங் கூறிலம்.

மேற் சொல்லப்பட்ட அணிகளுள் செய்யுளகத்து இரண்டு முதலியன கூடிவரின், ஒருவர் அணியும் பல அணிகளின் கூட்டத்தைப்போல மிக்க அழகைச் செய்து நிற்றலால் வேறணியாகவே கொள்ளுதலுண்டு.

அது **சேர்வையணியும் கலவையணியும்** என இரு வகைப்படும்.

க. சேர்வையணி

அஃதாவது, எள்ளும் அரிசியுஞ் சேர்ந்தாற்போல விளங்குகின்ற பேதத்தையுடைய பல அணிகளது சேர்க்கையாம். இதனை வடநூலார் **சமஸ்ருஷ்டியலங்கார** மென்பர். இவ்வணி மூன்று வகைப்படும். அவற்றுள்,

(1) பொருளணிச்சேர்வை

அஃதாவது, பொருளணிகள் பலசேர்ந்து வருதலாம்.

உ-ம்: "காரிரு ளங்கங் களைப்பூசல் போன்றிடுமைம்
மாரியைவா னம்பெய் வதுமானும் — பேருலகில்
தீயரைச்சேர்ந் தாங்கே சிறிதும் பயன்படா
ஆயினவா லந்தோ விழி."

இதில், இரண்டு தற்குறிப்பும் ஓர் உவமையுஞ் சேர்ந்து வந்தமை காண்க.

(2) சொல்லணிச்சேர்வை

அஃதாவது, சொல்லணிகள் பல சேர்ந்து வருதலாம்.

உ-ம் :

"கந்தரங் கானந் தனிற்சென் றடங்கிலென் காசிக்கனே
கந்தரங் கானந்த நண்ணிலென் கன்னியர் கட்டளக
கந்தரங் கானந்த நின்று டெழிற்செந்தில் கண்டிறைஞ்சிக்
கந்தரங் கானந்த நல்கச் சனனங் கடந்திலரே."

இதில், நிரோட்டகமும் யமகமும் கலந்து வந்தன.

(3) சொற்பொருளணிச்சேர்வை

அஃதாவது, சொல்லணியும் பொருளணியுஞ் சேர்ந்து வருதலாம்.

உ-ம் : "ஆன்றூர்ந்த காவி னளியாடு பூந்தேன்
மான்றீன்ற வேரன் மணியீர்ங்க வுண்மாச்
சான்றேங்கு கோட்டிற் றயங்குமணி முத்தோ
டேன்றூர்ந்து நாட்டி னடக்கவெழு மார்த்து."

"ஆன்றூர்ந்த காவி னளியாடு பூந்தேன்மான்
றீன்றவே ரன்மணி யீர்ங்கவுண்மாச்— சான்றேங்கு
கோட்டிற் றயங்குமணி முத்தோ டேன்றூர்ந்து
நாட்டி னடக்கவெழு மார்த்து."

இஃது, ஒரே செய்யுள் கலிவிருத்தமாகவேனும், வெண்பாவாகவேனும் வாசிக்கப்படுதலால் **பிறிதுபடுபாட்டு** என்னுஞ் சொல்லணியும், மலையினது பெருஞ்சம்பத்தைச் சொல்லுதலால் வீறுகோளென்னும் பொருளணியுமாம்.

உ. கலவையணி

அஃதாவது, பாலும் நீருஞ் சேர்ந்தாற்போல விளங்காத பேதத்தையுடைய பலவணிகளது கலப்பாம். இதனை

வடநூலார் **சங்கர** மென்பர். இவ்வணி நான்கு வகைப்படும்.

(1) உறுப்புறுப்பிக்கலவை

அஃதாவது, ஒன்று தலைமைத்தாயும் ஒழிந்தன தலைமையில்லனவாகியுங் கலந்து வருதலாம்.

உ-ம் : "காற்றினசை தாருநிழல் கண்மதிய மென்னுமரி
ஏற்றிற் றுமிப்புண் டுடுகருமை — தோற்றுவின்
அல்லெனுமால் யானை யவயவத்துண் டோமென்று
சொல்லுறவே தோன்றுந் துடித்து."

இதில், மதியம் என்னும் அரியேறு அல் எனும் மால்யானை என்னப்பட்ட இரண்டு உருவங்களும் அவயவத்துண்டோ வென்னுந் தற்குறிப்பிற்கு உறுப்பியாகிய தற்குறிப்பிற்குங் கலப்பாம்.

(2) நிகர்தலைமைக்கலவை

அஃதாவது, பலவணிகளுந் தலைமை யுடையனவாய்க் கலந்து வருதலாம்.

உ-ம் :

"அங்குலி யாற்கா ரோதிக் கற்றைநீக் குதல்போ லல்லைத்
திங்கடன் கதிரா னீக்கல் செய்துமூ டுறுகண் போலும்
பங்கய மலர்ப டைத்துப் பாருல கதனின் மேய
கங்குன்மான் முகஞ்சுவைக்கின் றனனெனக்கருதத்தோன்றும்."

இதில், உறுப்புக்களாகிய இரண்டு உவமைகளாலுந் தோன்றுஞ் சந்திரனை வினைமுதலாகவுடைய இராத்திரியின் முகசும்பனத் தற்குறிப்பு, திங்களிலும் இராத்

திரியிலுந் தலைவன் தலைவிகளின் செய்கை யாரோபமாகிய சுருங்கச்சொல்ல லணியை உட்கொண்டே தோன்றுகின்றது. சுருங்கச் சொல்லலை உட்கொள்ளாமற்போனாற் கம்பனத் தற்குறிப்பிற்கு வேறோராதார மில்லாமையால் இரண்டு உவமைகளுந் தற்குறிப்பையுஞ் சுருங்கச் சொல்லலையுஞ் சமமாகத் தோன்றச் செய்கின்றன. ஆதலால், அவ்விரண்டும் நிகராயின.

(3) ஐயக்கலவை

அஃதாவது, இதுவோ அதுவோ வென்று ஐயுறப் பல அணிகள் கலந்து வருதலாம்.

உ - ம்: "அழற்கடுவாய் நாக மடியிலுள தேற்பல்
பழத்தருவா லுண்டோ பயன்."

இதில், பாம்பின் செய்தி வருணிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருப்ப, அரச னரண்மனைவாயிலி லிருக்குங் கொடியோனது செய்தியுந் தோன்றுகின்றது. இங்கே பாம்பின் செய்தி வருணியமாகக் கொடியோனது செய்தி அவருணியமாயிற் சுருங்கச் சொல்லலாம்; அங்ஙனமன்றி, வருணியமாகிய கொடியோன் செய்தி தோன்றுதற் பொருட்டு அவருணியமாகிய பாம்பின் செய்தி சொல்லப்பட்டதென்றாற் புனைவிலி புகழ்ச்சியாம்; அங்ஙனமன்றிப் பார்க்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற பாம்பின் செய்தியை வருணித்தலாற் சமீபத்திருக்குங் கொடியோன் செய்தி வெளிப்படுத்தப்படின், இரண்டும் வருணியங்களாதலாற் புனைவுளிவிளைவாம்; என்று இவ்வாறு ஐயுற மூன்றணிகள் கலந்து வந்தமை காண்க.

(4) ஒரு தொடர்ப்பொருட்கலவை

அஃதாவது, ஒரு பாட்டிற் சொற்க ளனைத்தும் ஒரு பொருளையே சொல்லாநிற்ப அப்பொருளில் இரண்டணிகளின் இலக்கணம் உண்மையால் அவ்விரண்டுந் தோன்றுதலாம்.

உ - ம்: "சோலை வாயிற் சுடரு நிலாமணி
ஆல வாலத் தவிர்மதி யாற்புனல்
கால வாய்ந்த கதிர்மணி முல்லையின்
கோல நாண்மலர் கொய்வதற் கெய்தினள்."

இதனுட் சொல்லப்பட்ட பொருள் செல்வ மிகுதியைச் சொல்லுதலென்னும் இலக்கணத்தால் வீறுகோளும், சம்பந்த மில்லாதிருப்பச் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலென்னும் இலக்கணத்தால் உயர்வுநவிற்சியுமாம்.

அணியிலக்கணம்
முற்றிற்று.

அணியகராதி

(எண் — பக்கங்கள்)

அகமலர்ச்சியணி	57
அாதனமாலையணி	60
இகழ்ச்சியணி	58
இயைபின்மையணி	3
இலேசவணி	59
இறையணி	64
இன்பவணி	56
இன்மைநவிற்சியணி	26
உடனிகழ்ச்சியணி	25
உயர்வுநவிற்சியணி	15
உய்த்துணர்வணி	55
உருவகவணி	6
உலகவழக்குநவிற்சியணி	68
உவமையணி	1
உறழ்ச்சியணி	49
எடுத்துக்காட்டுவமையணி	22
எதிர்நிலையணி	4
எதிர்மறையணி	35
எளிதின்முடிபணி	51
ஏதுவணி	72
ஐயவணி	10
ஒப்புமைக்கூட்டவணி	19
ஒழித்துக்காட்டணி	49
ஒழிப்பணி	10
ஒற்றைமணிமாலையணி	46
ஒன்றற்கொன்றுதவியணி	44
கரவுவெளிப்படுப்பணி	[illegible]
கருத்துடையடையணி	27
கருத்துடையடைகொளியணி	28
கலவையணி	74
கற்றோர்நவிற்சியணி	55
காட்சியணி	23
காரணமாலையணி	46
காரணவாராய்ச்சியணி	38
குறிநிலையணி	60
குறிப்புநவிற்சியணி	66
கூடாமையணி	39
கூட்டவணி	50
சிறப்பணி	33
சிறப்புநிலையணி	44
சிறுமையணி	44
சுருங்கச்சொல்லலணி	26
சேர்வையணி	73
தகுதியணி	42
தகுதியின்மையணி	40
தற்குறிப்பணி	12
தன்குணமிகையணி	62
தன்மைநவிற்சியணி	69
[illegible]	8
துன்பவணி	57
தொடர்நிலைச்செய்யுட்குறி[illegible]யணி	52
தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி	51
தொடர்பின்மையணி	39

கோயம்புத்தூர் ... அறக்கட்டளை நிலையம் பதிவு எண் 73 10. 5. 1950